

Liahona

**Er gaan meer
tieners naar
de tempel:
help ze bij hun
voorbereiding,
p. 18**

**Met andere ogen naar mijn
zending kijken, p. 42**

**Hoe de bisschop je bij je
bekering kan helpen, p. 58**

**Jezus zegt: wees altijd lief —
zelfs voor een pestkop, p. 68.**

'Hoe verloren we ons ook in onze huidige omstandigheden mogen voelen, God belooft ons de hoop op zijn licht. Hij belooft de weg die voor ons ligt te verlichten en ons de weg uit het duister te tonen.'

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'De hoop op Gods licht', *Liahona*, mei 2013, p. 70.

BOODSCHAPPEN

- 4 Boodschap van het Eerste Presidium: De reddende hand bieden**
President Thomas S. Monson
- 7 Huisbezoekboodschap: De goddelijke bediening van Jezus Christus: Schepper**

HOOFDARTIKELEN

- 12 Doe jouw deel goed**
Ouderling Quentin L. Cook
Nu het makkelijker is dan ooit om anoniem te blijven, zijn er belangrijke beginselen gemeoid met geen masker opzetten en trouw aan je geloof zijn.
- 18 Tieners en tempelverbonden**
Gary en Susan Carter
Het nu is tijd om uw kinderen op de tempel voor te bereiden.
- 20 Ons grote zendingserfgoed**
LaRene Porter Gaunt en Linda Dekker Lopez
Alle zendelingen, in verleden en heden, dienden en dienen in de hoop dat ze het leven van andere mensen beter konden en kunnen maken.
- 26 Voorbereid op de dag van de strijd**
Ouderling Eduardo Gavarett
De eenvoudigste beginselen kunnen beslissend zijn voor ons lot in de strijd van het leven.

- 30 Het heilswerk bespoedigen**
Als lid van de kerk van de Heer zijn we geroepen om volledig betrokken te zijn bij zijn werk.

- 34 Een sereen man worden**
Matthew D. Flitton
Het evangelie bracht een innerlijke verandering bij hem teweeg en bracht zijn gezin bij elkaar.

RUBRIEKEN

- 8 Oktober Conferentienotities: ideeën algemene conferentie**
Tina Spencer
- 9 Onderwijzen met Voor de kracht van de jeugd: Lichamelijke en emotionele gezondheid**
- 10 Kerknieuws**
- 38 Onder heiligen der laatste dagen**
- 80 Tot we elkaar weerzien: Ik beloof plechtig ...**
R. Val Johnson

OP DE OMSLAG

Voor: foto-illustratie Cody Bell
Achter: foto-illustratie Cody Bell
Binnenzijde vooromslag: foto-illustratie iStockphoto/Thinkstock

42

42 Hoe kan ik een succesrijk zendeling zijn?

Lauren Bangerter Wilde

Niemand wilde naar ons luisteren. Ik raakte ontmoedigd. Ik ging op zoek naar een nieuwe definitie van succes.

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstoppt.

Hint: fruit met anderen delen.

46 Een Predik mijn evangelie-zending worden

Ouderling David A. Bednar

Deze vijf vereisten zullen een betere zending van je maken.

51 Gewoon glimlachen en nee zeggen

Hazel Marie Tibule

Hoe kon ik nee zeggen tegen de directeur van het bedrijf?

52 Voor de kracht van de jeugd: Wees sterk, leef gezond, wees slim

Ouderling Adrián Ochoa

Gympen aan en op weg!

54 In zijn voetsporen treden

Melissa Zenteno

Zoals Jezus worden, kan op natuurkunde voor gevorderden lijken, maar het proces begint met jouw eerste stap.

56 Vraag en antwoord

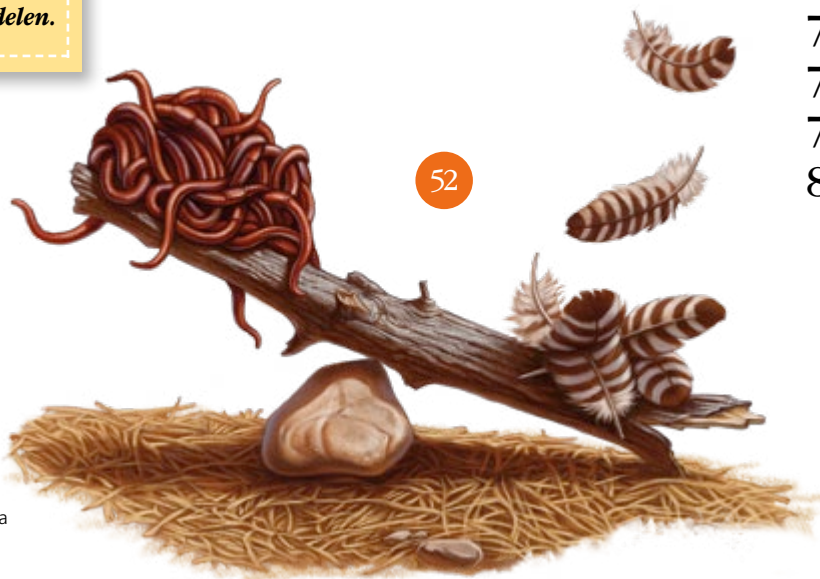
Wat zeg ik als mensen mij vragen waarom sommige leden van de kerk onze normen niet naleven?

58 Waarom en wat moet ik aan mijn bisschop belijden?

Ouderling C. Scott Grow

Bekering is iets tussen mij en de Heer. Waarom moet ik dan ook met mijn bisschop praten?

52

61

61 De Heiland toelaten

Ouderling O. Vincent Haleck

De Heiland staat te wachten tot je Hem in je leven toelaat!

62 Gloednieuwe diaken

Jane McBride Choate

Benji was nerveus over het avondmaal rond dienen. Kon hij dat wel?

64 Op de route: Wachten in Winter Quarters

Jennifer Maddy

66 De overwintering van de heiligen in Winter Quarters

Arie van de Graaff

67 Bijzondere getuige: Hoe spreekt Jezus Christus tot profeten?

Ouderling D. Todd Christofferson

68 Violet helpen

Charlotte Mae Sheppard

Violet deed altijd lelijk tegen Emma. Waarom zou Emma haar helpen?

70 Jeugdwerk thuis: Ik zal het evangelie aan al Gods kinderen uitdragen.

72 Camille uit New York City

74 Ons prikbord

76 Voor jonge kinderen

81 Portret van een profeet: David O. McKay

Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Craig A. Cardon

Adviseurs: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Hoofddirecteur: David T. Warner

Directeur ondersteuning leden en gezinnen:

Vincent A. Vaughn

Directeur kerkelijke tijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofddirecteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofddirecteur: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Publiciteitsassistent: Melissa Zenteno

Redactieteam: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe

Leidend art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Tadd R. Peterson

Grafisch team: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Kerry Lynn C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Brad Teare

Coördinator intellectuele eigendom:

Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productieteam: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Stephen R. Christiansen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee

E-mail: peetersjm@gmail.com

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Grovestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Jaarabonnement:

Nem voor bestelling van abonnementen of adreswijziging contact op met Customer Service op 00800 2950 2950 (gratis) of 0049 6172 492833 (of 34).

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online: store.lds.org

Prijs jaarabonnement: 7,50 EURO

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen online naar liahona.lds.org, of per brief aan: Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Swahili, Tagalog, Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2013 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2013 Vol. 113 No. 10. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideeën voor de gezinsavond

In deze uitgave staan artikelen en activiteiten die u voor de gezinsavond kunt gebruiken. Hieronder staan twee ideeën.

FOTO-ILLUSTRATIE CRAIG DIMOND

'Een Predik mijn evangelie-zending worden', p. 46: bespreek in het gezin de vijf eigenschappen van *Predik mijn evangelie*-zendingen. Probeer de beginselen vervolgens in praktijk te brengen. U kunt samen een paragraaf in *Predik mijn evangelie* doornemen en de gezinsleden om de beurt een deel van de zendelingenlessen aan elkaar laten geven alsof ze zending dan wel onderzoeker zijn. U kunt de uitdagingen van het zendingswerk bespreken en manieren bedenken om de eigenschappen die ouderling David A. Bednar vermeldde te ontwikkelen.

'Wees sterk, leef gezond, wees slim', p. 52: Na het artikel van ouderling Adrián Ochoa gelezen te hebben, kunt u overwegen een activiteit te plannen om uw gezin actief bezig te laten zijn. U kunt sporten of een wandeling maken. Zorg ervoor dat uw activiteit geschikt is voor de leeftijd en mogelijkheden van de gezinsleden (u kunt uw oudere kinderen bijvoorbeeld vragen om de jongere kinderen te helpen). Bespreek na uw activiteit met uw gezin wat de voordelen zijn van een lichamelijk actieve leefstijl. Ook kunt u plannen maken om de raad van de levende profeten op te volgen om goed voor ons lichaam te zorgen.

IN UW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen op languages.lds.org te vinden.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Bekering, 58
Belijden, 58
Bisschop, 58
Christelijke eigenschappen, 54
Doelen, 12, 54
Gezondheid, 9, 52
Heilige Geest, 41, 46
Heractivering, 4, 30, 38
Integriteit, 12, 51
Jezus Christus, 7, 76
Kerkgeschiedenis, 64, 66
Kinderen, 76

McKay, David O., 81
Naastenliefde, 4, 20, 34, 68
Normen, 56, 80
Oordelen, 56
Openbaring, 67
Pioniers, 64
Predik mijn evangelie, 42, 46, 54
Priesterschap, 62, 76
Priesteten, 67
Schepping, 7
Taal, 80

Tegenspoed, 42, 64, 68
Tempel, 18, 34
Vergeving, 58, 68
Verleiding, 51, 80
Vloeken, 80
Voorbeeld, 12, 56
Voorbereiding, 26
Vrede, 34
Vriendschap, 39, 40, 72
Woord van wijsheid, 9, 51, 52
Zendingswerk, 20, 30, 40, 42, 46, 61, 70, 72

President
Thomas S. Monson

DE reddende HAND BIEDEN

De noodzaak om onze broeders en zusters te redden die om de een of andere reden van het kerkpad zijn afgedwaald, is voor heiligen der laatste dagen van eeuwige betekenis. Kennen wij mensen die eens het evangelie in hun leven hadden? Zo ja, wat is dan onze reddende taak?

Overweeg de verlorenen onder de bejaarden, de weduwen en weduwnaars, en de zieken. Al te vaak vinden we hen in de droge en afgelegen woestijn van afzondering die eenzaamheid wordt genoemd. Als de jaren gaan tellen, als de gezondheid achteruitgaat, als de levenskracht afneemt, als de vlam van hoop laag flakkert, kunnen een helpende hand en een meedogend hart zoveel goed doen.

Er zijn uiteraard ook anderen die hulp nodig hebben. Sommigen kampen met zonden en anderen dolen in angst, lusteloosheid of onwetendheid. Ieder heeft zo zijn eigen redenen om afstand te nemen van de kerk. En dat zal bijna zeker zo blijven totdat er in ons — de actieve leden van de kerk — het verlangen ontstaat om te redden.

Iemand die de weg wijst

Enkele jaren geleden ontving ik een brief van een man die van de kerk was afgedwaald. De brief is typerend voor veel van onze leden. Na uitgelegd te hebben hoe hij inactief was geworden, schreef hij:

‘Ik had zoveel, maar nu heb ik nog zo weinig. Ik ben ongelukkig en heb het gevoel dat ik overal in faal. Het evangelie is nooit helemaal uit mijn hart gewist, hoewel het geen plaats in mijn leven meer inneemt. Zou u voor mij willen bidden?’

‘Vergeet alstublieft de mensen die zijn afgedwaald niet — de verloren heiligen der laatste dagen. Ik weet waar de

kerk is, maar soms heb ik het gevoel dat ik iemand anders nodig heb die mij de weg wijst, me aanmoedigt, mijn angst wegneemt en zijn getuigenis geeft.’

Toen ik die brief las, dacht ik terug aan mijn bezoek aan een van de grootste kunstgalerijen van de wereld, het beroemde Victoria and Albert Museum in Londen. Daar hing, prachtig ingelijst, een meesterwerk uit 1831 van Joseph Mallord William Turner. Het is een schilderij met donkere wolken en een woeste zee die gevaar en dood voorspellen. In de verte zie je een lichtje van een schip dat aan de grond is gelopen. Op de voorgrond zie je op de kolkende golven een grote reddingsboot. De mannen trekken hard aan de riemen van deze reddingsboot en trotseren de storm. Op het strand staat een vrouw met twee kinderen in de stromende regen en de snijdende wind. Ze turen angstig over zee. In gedachten korte ik de titel van het schilderij in. Voor mij werd het *‘De reddende hand’*.¹

In de stormen van het leven schuilt ook gevaar. Er zijn mannen en vrouwen, jongens en meisjes die aan de grond lopen en schipbreuk lijden. Wie zal vrouw en kinderen achterlaten en de reddingsboot bemannen om de reddende hand te bieden?

Onze taak is niet onmogelijk. We zijn in dienst van de Heer en hebben recht op zijn hulp.

Toen de Meester in Galilea werkzaam was, riep Hij vissers op om hun netten achter te laten en Hem te volgen. Hij zei: ‘Ik zal u vissers van mensen maken.’² Laten we ons bij de vissers van mannen en vrouwen aansluiten en de hulp geven die we te bieden hebben.

Het is onze plicht om de leden te redden die de veiligheid van de kerk hebben verlaten, zodat zij zich weer aan

evangelie van Jezus Christus terug te brengen, opdat ze met ons zullen deelnemen aan alles wat een volledig lidmaatschap te bieden heeft.

de tafel van de Heer aan zijn woord kunnen vergasten, het gezelschap van de Geest genieten, en 'geen vreemdelingen en bijwoners meer [zijn], maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods.'³

Het beginsel van liefde

Er zijn twee fundamentele redenen voor deze terugkeer naar de kerk en een verandering in houding, gewoonte of gedrag. Ten eerste komen mensen terug omdat iemand hun hun eeuwige mogelijkheden heeft laten zien en hen weet te motiveren om die te benutten. De minderactieven zullen niet lang tevreden zijn met middelmatigheid als ze zien dat uitmuntendheid binnen hun bereik ligt.

Ten tweede keren mensen terug omdat dierbaren of 'medeburgers der heiligen' gehoor geven aan de aansporing van de Heiland om hun naasten als zichzelf lief te hebben⁴ en eraan meewerken dat de dromen van die mensen uitkomen en hun

ambities worden verwezenlijkt. Mogen wij de helpende hand bieden aan

De katalysator in dit proces is het verlorene om ons heen: het beginsel van de liefde — erdebejarden, de weduwen, de zieken, de gehandicapten, de minderactieve

De mensen die op het gestrande wie de geboden niet in acht schip in de storm in Turners schilderij. Mogen wij met een mededozitten, zijn in zekere zin te vergelijken met onze helpende hand naar met velen van onze mindere uitstrekken. Dat zal vreugde in hun hart brengen en ons de diepe die de reddingsboten bemaanden zijn geven die we ervaren smachten naar hulp. Ouden bieden ander de helpende hand voor hun kinderen. Vrouwen bieden op het pad naar het eeuwige ernstig dat hun echtgenoot bereikt zal worden. Soms bidden kinderen voor hun ouders.

NOTEN

Ik bid dat we het verlangen zullen hebben om de minderactieven te redden en ze tot de vreugde van het

1. De volledige titel van het schilderij is *Life-Boat and Manby Apparatus Going Off to a Stranded Vessel Making Signal (Rights of Distress)*.

2. Matteüs 4:19.

3. Efeziërs 2:19.

4. Zie Matteüs 22:39.

LESGEVEN MET DEZE BOODSCHAP

Overweeg de mensen die u bezoekt te vragen of zij iemand kennen die zelden naar de kerk komt. U kunt iemand uitkiezen en bespreken hoe zij hem of haar liefde kunnen tonen, zoals hem of haar uitnodigen voor een gezinsavond of een maaltijd.

Het geschenk Jen

Josi S. Kilpack

In de tweede klas van de middelbare school stapelde ik verkeerde keuze op verkeerde keuze. Die keuzes hadden ernstige gevolgen waar ik niet echt blij van werd. Daarom besloot ik de zomervakantie aan te grijpen om veranderingen in mijn leven aan te brengen. Toen de school weer begon, at ik mijn lunch op het toilet of in een lege gang om maar niet met verkeerde vrienden om te gaan.

Ik had me nog nooit zo alleen gevoeld.

Toen gaf God mij een geschenk: Hij stuurde Jen. Ze wreef mij nooit mijn fouten in, maar moedigde mij aan om niet op

te geven. De gedachte dat zij er op school voor mij was, gaf mij de kracht om in de Schriften te lezen en mijn getuigenis nieuw leven in te blazen. Toen ik mijn diploma kreeg uitgereikt, had ik bewezen dat ik blijvend veranderd was.

Soms vraag ik mij af wat er van mij geworden was als Jen mij niet de helpende hand had geboden. Had ik zonder haar ook voet bij stuk gehouden? Gelukkig zal ik dat nooit weten, omdat zij er met haar gehele hart voor mij was, bereid om mij te helpen.

De auteur woont in Utah (VS).

KINDEREN

Reddingsmiddelen

President Thomas S. Monson zegt dat we anderen de helpende hand moeten bieden; bijvoorbeeld bejaarden, weduwen, zieken, minderactieven en wie

hulp nodig hebben. Kijk naar de plaatjes en trek een cirkel om de plaatjes die iets laten zien wat jij kunt doen om anderen te helpen.

Schrijf op de onderstaande regels op wat jij kunt doen om anderen te helpen. Misschien brengen de plaatjes je wel op ideeën.

Bestudeer dit materiaal met een gebed in uw hart en kies wat u wilt bespreken met de zusters die u bezoekt. Op welke manier zal een beter begrip van het leven en de zending van de Heiland uw geloof in Hem verdiepen en de zusters die u bezoekt tot zegen zijn? Ga voor meer informatie naar reliefsociety.lds.org.

De goddelijke bediening van Jezus Christus: Schepper

Dit is de eerste in een serie huisbezoekboodschappen over aspecten van de bediening van de Heiland.

Jezus Christus heeft ‘de hemelen en de aarde geschapen’ (3 Nephi 9:15). Dat heeft Hij gedaan met de macht van het priesterschap en op aanwijzing van onze hemelse Vader (zie Mozes 1:33).

‘Wat ben ik dankbaar dat een wijze Schepper een aarde heeft geschapen en ons hier heeft geplaatst’ aldus president Thomas S. Monson, ‘[...] om ons een proefperiode door te laten maken, een kans om ons te bewijzen en in aanmerking te komen voor alles wat God ons wil geven.’¹ Als we onze keuzevrijheid gebruiken om Gods geboden te gehoorzamen en ons te bekeren, zijn wij waardig om bij Hem terug te keren.

President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd:

‘Wij zijn de reden dat Hij het heelal heeft geschapen! [...]

Dat is de paradox van de mens: vergeleken met God is de mens niets;

toch zijn we alles in de ogen van God.² Onze liefde voor onze hemelse Vader en Jezus Christus neemt toe als we inzien dat Jezus Christus de aarde voor ons heeft geschapen, omdat we heel veel voor onze hemelse Vader betekenen.

Uit de Schriften

Johannes 1:3; Hebrëeën 1:1–2; Mosiah 3:8; Mozes 1:30–33, 35–39; Abraham 3:24–25

NOTEN

1. Thomas S. Monson, ‘De wedloop van het leven’, *Liahona*, mei 2012, p. 91.
2. Dieter F. Uchtdorf, ‘U bent belangrijk in zijn ogen’, *Liahona*, november 2011, p. 20.
3. Joseph Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk: de geschiedenis en het werk van de zustershulpvereniging* (2011), p. 185.
4. *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 185.
5. Joseph Smith. In: *Dochters in mijn koninkrijk*, p. 183.

WAT KAN IK DOEN?

1. Hoe komt het dat onze liefde voor de Heiland door begrip van onze goddelijke aard toeneemt?
2. Hoe kunnen wij onze dankbaarheid voor Gods scheppingen tonen?

Geloof, gezin, hulp

Uit onze geschiedenis

Wij zijn naar het beeld van God geschapen (zie Mozes 2:26–27) en hebben goddelijk potentieel. De profeet Joseph Smith spoorde de zusters in de ZHV aan om ‘van de [hun] vergunde voorrechten gebruik te maken’.³ Op basis van die aansporing hebben vrouwen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen geleerd om hun goddelijke potentieel te verwezenlijken door Gods doeleinden voor hen te vervullen. ‘Naarmate zij beseffen wie ze werkelijk zijn — dochters van God met een aangeboren vermogen om lief te hebben en te koesteren — verwezenlijken zij hun potentieel als heilige vrouwen.’⁴

‘U hebt nu de kans om te handelen volgens de gevoelens die God in uw boezem heeft geplaatst’, heeft de profeet Joseph Smith gezegd. ‘Het zou geweldig zijn als u deze beginselen naleeft! Indien u van de u vergunde voorrechten gebruik maakt, kunnen de engelen niet anders dan uw metgezel zijn.’⁵

CONFERENTIE-IDEEËN

Tina Spencer

‘Raad eens wie er komt eten?’

Vijftien dagen vóór het begin van elke algemene conferentie hangen we een poster op waarop de introductie van ‘Raad eens wie er komt eten?’ staat. Daarna voegen we de laatste foto’s toe van onze profeten, zieners en openbaarders uit de laatste conferentie-uitgave.

Ik doe onderzoek naar de profeet die we die avond aan tafel hebben. Soms verzamel ik een paar voorwerpen in en om het huis die aangeven wat ik te weten ben gekomen en die leg ik op een bord. Tijdens de maaltijd vertel ik wat over elk voorwerp en dan kan iedereen raden wie het is. Maar ik vertel ook wel eens een of twee verhalen die de profeet in de vorige algemene conferentie heeft verteld.

Het verbaast mij telkens weer wat mijn kinderen afweten van onze

geliefde profeten en apostelen. En door dit eenvoudige spelletje kom ik meer over hen te weten en voel ik ook meer liefde voor deze geweldige mannen.

Mijn eigen exemplaar van de conferentie

Toen ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen en zijn vrouw, Kathy, onze ringconferentie bezochten, vertelde zuster Andersen een anekdote. Ze zei dat zij, toen zij in Frankrijk woonden, fotokopieën van de conferentietoespraken voor ieder van hun kinderen liet maken, zelfs voor de kleinsten. Ze schrok toen ze hoorde hoeveel de fotokopieën kostten. Toen kwam deze gedachte bij haar op: hoeveel zijn de woorden van Gods profeten u waard?

Dat verhaal trof mij en ik zorgde ervoor dat iedereen in ons gezin zijn

eigen exemplaar van de conferentietoespraken kreeg. Onze dochters vonden dat super. We gebruikten ze op de gezinsavond en bij de Schriftstudie. Ik zag een van onze dochters de toespraken zelf lezen en markeren met haar viltstift. Een andere dochter, die pas was gedoopt, smeekte mij de toespraken aan haar voor te lezen.

Conferentie-uitdaging

Als onderdeel van mijn ZHV-les gaf ik iedere zuster de uitdaging om de toespraken van de laatste conferentie nog eens door te nemen; sommige zusters herlezen de toespraken, anderen bekeken ze online. Sommige zusters vertelden dat ze zich beter voorbereid voelden op de komende conferentie. ■

De auteur woont in Washington, (VS).

LICHAMELIJKE EN EMOTIONELE GEZONDHEID

Voor jongeren die de beginselen van een goede lichamelijke conditie niet toepassen, kan dat een sta-in-de-weg zijn om vriendschap te sluiten en zelfvertrouwen te hebben. Bovendien zijn lichamelijke en emotionele gezondheid belangrijke maar vaak onderontwikkelde aspecten van de voorbereiding op een zending. Op pp. 52–53 van deze uitgave legt ouderling Adrián Ochoa van de Zeventig uit hoe lichaamsverzorging onze lichamelijke en emotionele gezondheid ten goede kan komen. Hij wijst ons erop dat lichaamsbeweging en het woord van wijsheid (zie LV 89) goed zijn, omdat we er gezonder en gelukkiger van worden. Als uw kinderen van u de beginselen van lichamelijke en emotionele gezondheid leren toepassen, zal dat hun zelfvertrouwen en hun ontwikkeling ten goede komen.

Ouderling Ochoa zegt terecht: 'Voor je lichaam zorgen komt ook je geest ten goede en herinnert je eraan dat je een kind van God bent en dat je zeker van jezelf en gelukkig kunt zijn. Onze emotionele, lichamelijke en geestelijke conditie houden allemaal verband met elkaar.'

Tips voor lesgeven aan de jeugd

- Lees het artikel van ouderling Ochoa samen en stel een

gezinsfitnessplan op met specifieke, realistische fitnessdoelen.

- Lees met uw tieners wat er in *Voor de kracht van de jeugd* over lichamelijke en emotionele gezondheid staat (pp. 25–27). Bespreek wat het inhoudt om emotioneel gezond te zijn.
- Zing 'Schoon soms beproeving kwellen mag' (lofzang 84) samen en bespreek wat wij door de opstanding leren over het belang van ons lichaam.
- Bestudeer de Schriftteksten die bij dit artikel staan en bespreek wat wij daar uit leren omtrent lichamelijke en emotionele gezondheid.

Tips voor lesgeven aan kinderen

- Laat uw kinderen een plaat van een tempel zien. Bespreek wat het wil zeggen dat de apostel Paulus verkondigt dat ons lichaam 'een tempel [...] van de Heilige Geest' is (1 Korintiërs 6:19) en hoe die kennis ons kan aanmoedigen om goed voor ons lichaam en onze geest te zorgen.
- Stel een lijst op van gezonde, ontspannende activiteiten die uw kinderen in gezinsverband willen doen. Stel daarna een plan

RELEVANTE SCHRIFTEKSTEN

Spreuken 16:32
 Daniël 1:3–20
 Lucas 21:19
 Romeinen 12:1–2
 1 Korintiërs 6:19–20
 1 Tessalonicenzen 5:14
 Alma 38:12; 53:20
 Leer en Verbonden 88:15; 89

op waarmee u deze activiteiten een plek in uw gezinsleven kunt geven.

- Bespreek emoties, met inbegrip van boosheid en verdriet, en hoe we daar mee omgaan. Zing 'Ben je vrolijk' (*Kinderliedjes*, p. 125), 'Ik wil graag als Jezus worden' (*Kinderliedjes*, p. 40) of een ander liedje over emoties en goede keuzes maken. ■

KERKNIEUWS

Ga naar news.lds.org voor meer kerknieuws en -evenementen.

Leden kunnen hun priesterschapslijn opvragen

Ryan Morgenegg

Kerknieuws

De kerk kan nu informatie geven over iemands priesterschapslijn als leden daarom vragen. Iemands priesterschapslijn is een patroon van opeenvolgende ordeningen die teruggevoerd kunnen worden tot het begin van de kerk en uiteindelijk tot de Heiland.

Hoewel een priesterschapsdrager met het ambt van zeventiger in iemands priesterschapslijn kan voorkomen, is er geen afzonderlijke priesterschapslijn voor het ambt van zeventiger vastgelegd. Ook bepalen bisschoppen en patriarchen hun priesterschapslijn via hun ordening tot hogepriester.

Er kan alleen informatie over Melchizedeks-priesterschapslijnen van de kerk worden opgevraagd; Aäronisch-priesterschapslijnen zijn niet beschikbaar. Leden mogen informatie over de Melchizedeks-priesterschapslijn van zichzelf, een kind dat thuis woont of een jonge zendeling die nu in het veld is opvragen. De desbetreffende documenten zijn geen officiële kerkdocumenten.

Als u uw priesterschapslijn wilt opvragen, vermeldt u uw volledige naam, geboortedatum, kerklidnummer (dat op uw tempelaanbeveling staat of dat u op kunt vragen bij uw wijkadministrateur), de naam van degene die u tot het ambt van ouderling of hogepriester heeft geordend (indien bekend), en uw postadres, telefoonnummer of e-mailadres.

Stuur uw verzoek aan:

Priesthood Line of Authority

Global Service Center

120 North 200 West

Salt Lake City, Utah 84103-1514, USA

Fax: 00-1-801-240-6816

Telefoon: 00-1-800-453-3860

E-mail: stuur een e-mail naar

lineofauthority@ldschurch.org met 'PLA' op de onderwerpsregel. U krijgt dan een formulier dat u moet invullen en terugsturen (op een e-mail met 'PLA' als onderwerp volgt een automatisch bericht). ■

De priesterschapslijn van hen die verordeningen verrichten, kan worden herleid tot de Heiland.

Dansers en fans vormen het getal '20' tijdens een optreden om het twintigste jubileum van de kerk in Mongolië te vieren.

Mongolië viert twintig jaar kerk

Op maandag 15 april 2013 kwamen er ruim driehonderd leden van de kerk op de heuvel Zaisan in Oelan-Bator bijeen om het twintigste jubileum van de kerk in dat land te herdenken. Vijftig koorleden zongen een lied en de groep luisterde naar een opname van ouderling Neal A. Maxwell (1926–2004) van 1993, waarin hij Mongolië aan de verkondiging van het evangelie toewijdde.

Ouderling Tai Kwok Yuen, voormalig lid van het gebiedspresidium van Azië, die ouderling Maxwell in 1993 naar Mongolië vergezelde, zag toen dat 'de Heer in dit gedeelte van de wijngaard druk in de weer was geweest.'

Het jubileum werd met verschillende activiteiten luister bijgezet. Er was een zendingsreünie met tweehonderd teruggekeerde zendingen. Ruim duizend Mongolen hebben een voltijdzending volbracht, wat neerkomt op bijna tien procent van de Mongoolse leden. Op vrijdagavond vonden er in Mongolië meerdere doopdiensten plaats; die dag lieten 24 mensen zich dopen. Mary N. Cook, die onlangs uit het algemeen jongevrouwenpresidium ontheven is, sprak op de haardvuuravond voor jongevrouwen. Op

een open dag over familiegeschiedenis toonde men een video met instructies voor het nieuwe project Family Tree. Veel Mongoolse leden lieten in een culturele show de rijke cultuur en hun talenten zien.

Leden van de kerk in Haïti vieren jubileum en planten bomen

Op 1 mei 2013 deden leden van de kerk in Haïti in grote getale mee aan een landelijk project om bomen te planten. Op de eerste dag van het project werden er ontelbare jonge boompjes geplant. En dat is nog maar het begin. Als het project voltooid is, groeien er zo'n vierhonderd-duizend nieuwe bomen in Haïti, waaronder citroen-, sinaassappel-, papaya- en eikenbomen.

De kerk kocht de bomen in om Haïti in de nasleep van de aardbeving voortdurende steun te bieden. Zo vierden de leden van de kerk haar dertigste jubileum in deze eilandstaat door middel van een dienstbe-tonproject. Dertig jaar geleden bezocht Thomas S. Monson, toenmalig lid van het Quorum der Twaalf Apostelen, Haïti en wijdde het land toe aan de verkondiging van het herstelde evangelie.

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen was

aanwezig op het jubileum en presideerde de onthulling van een plaquette ter herdenking van het begin van de kerk in Haïti.

Kerk doneert 450 ton voedsel aan Feeding America

In mei 2013 heeft de humanitaire afdeling van Latter-day Saint Charities ruim 450 ton voedsel aan Feeding America gedoneerd, de grootste liefdadigheidsorganisatie voor hongerbestrijding in de Verenigde Staten. De bijdrage bevatte onder meer goederen als fruit, groenten en bonen, die door verscheidene centrale keukens en opvangcentra onder behoeftige gezinnen verdeeld zullen worden.

Bob Aiken, president en algemeen directeur van Feeding America, zegt dat ze door de bijdrage 625 duizend maaltijden kunnen bereiden.

Zendingen en leden in Haïti planten bomen in het hooggebergte van de hoofdstad Port-au-Prince (op de achtergrond).

FOTO JASON SWENSEN

**Ouderling
Quentin L. Cook**
van het Quorum
der Twaalf Apostelen

President David O. McKay (1873–1970) vertelde vaak een anekdote uit zijn zending in Schotland. Hij had op zending een tijdje heimwee en bezichtigde op een dag het nabijgelegen Stirling Castle. Toen hij met zijn collega terugkeerde van het bezoek aan het kasteel passeerden ze een gebouw met een inscriptie in een steen boven de deur — een tekst die doorgaans aan Shakespeare wordt toegeschreven: ‘Wat u ook doet, doe uw deel goed.’

Naar aanleiding van die ervaring legde president McKay uit: ‘Ik zei tegen mezelf, of misschien deed de Geest in mij dat: je bent lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Bovendien ben je hier als vertegenwoordiger van de Heer Jezus

DOE
UW
DEEL
GOED

*Wees rechtschapen. Sticht een gezin.
Zoek een geschikte kostwinning.
Vervul kerkroepingen. Bereid je
voor om God te ontmoeten.*

Christus. En als vertegenwoordiger van de kerk heb je verantwoordelijkheid aanvaard. Toen bedacht ik wat we die ochtend hadden gedaan. We hadden een bezienswaardigheid bekeken, we hadden historische informatie gekregen, dat was waar, en ik vond het fantastisch. [...] Maar dat was geen zendingswerk. [...] Ik aanvaardde de boodschap in die steen, en vanaf dat moment probeerden we onze zendingstaak in Schotland goed te vervullen.¹

Die boodschap was zo belangrijk en had zo'n grote uitwerking op ouderling McKay dat hij zich er de rest van zijn leven door heeft laten inspireren. Hij besloot dat wat voor taak hij ook had, hij zijn uiterste best zou doen.

Toon je ware identiteit

Wat zijn mijn zorgen over jullie toekomst, gezien het enorme potentieel van de jongere generatie van de kerk om iets goeds tot stand te brengen? Welke raad kan ik jullie geven? Ten eerste is er de druk op ieder van jullie om je ware identiteit te verbergen — als het ware een masker op te zetten — en iemand te worden die je niet bent of wilt worden.

In het begin van de kerkgeschiedenis bevonden de profeet Joseph, Emma en hun elf maanden oude tweeling, Joseph en Julia, zich in Hiram (Ohio, VS), in het huis van John en Alice Johnson. Beide kinderen hadden de mazelen. Joseph en zijn zontje sliepen op een onderschuifbed bij de voordeur.

In de nacht drong een groep mannen met zwartgeschilderde gezichten het huis binnen en sleepte de profeet naar buiten, waar ze Sidney Rigdon en hem met teer insmeerden.

Het tragische gevolg was dat de kleine Joseph aan de nachtlucht werd blootgesteld en een ernstige kou vatte toen zijn vader naar buiten werd gesleept. Hij overleed enkele dagen later.²

Zij die de profeet Joseph en zijn broer, Hyrum, de martelaarsdood injoegen,

beschilderden ook hun gezicht om hun ware identiteit te verbergen.³

In onze tijd, waarin het makkelijker dan ooit is om anoniem te blijven, zijn er belangrijke beginselen gemoeid met geen masker opzetten en 'trouw [zijn] aan 't geloof waar de mart'laars voor streden'.⁴

Een van de beste manieren om je te beschermen tegen slechte keuzes is je niet achter een anoniem masker te verbergen. Als je ooit merkt dat je dat doet, weet dan dat dat een signaal is dat je je op gevaarlijk terrein begeeft en dat het een van de trucjes van de

Ouderling L. Tom Perry deed zijn deel goed terwijl hij in Japan was.

boze is om je iets te laten doen wat niet mag.

Het is tegenwoordig normaal om je identiteit te verbergen en anoniem hatelijke, sarcastische, kleingeestige berichten op het internet te zetten. Sommigen noemen dat *flamen*.

De apostel Paulus heeft geschreven:

'Dwaal niet: boze berichten bederven de goede manieren.

'Word op de juiste manier nuchter en zondig niet, want sommigen hebben geen kennis van God.' (1 Korintiërs 15:33–34, naar KJV).

Het is duidelijk dat boze berichten niet slechts een kwestie van slechte manieren zijn. Als heiligen der laatste dagen zich er schuldig aan maken, kan het een negatieve

uitwerking hebben op hen die geen kennis van God hebben of geen getuigenis van de Heiland.

Elke manier waarop het internet gebruikt wordt om te pesten, een reputatie te beschadigen of iemand in een kwaad daglicht te stellen, is verwerpelijk. Wat we in de samenleving zien, is dat als mensen een anoniem masker dragen, ze eerder dit gedrag vertonen dat een fatsoenlijke dialoog onmogelijk maakt. Het is bovendien een overtreding van de fundamentele beginselen die de Heiland ons heeft geleerd.

De Heiland heeft uitgelegd dat Hij niet was gekomen om de wereld te veroordelen, maar om die te redden. Volgens beschrijft Hij wat veroordeling inhoudt:

'Dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is en de mensen de duisternis liever gehad hebben dan het licht, want hun werken waren boos.

'Want een ieder, die kwaad bedrijft, haat het licht, en gaat niet tot het licht, opdat zijn werken niet aan de dag komen;

'maar wie de waarheid doet, gaat tot het licht, opdat van zijn werken blijke, dat zij in God verricht zijn' (Johannes 3:19–21; zie ook vss. 17–18).

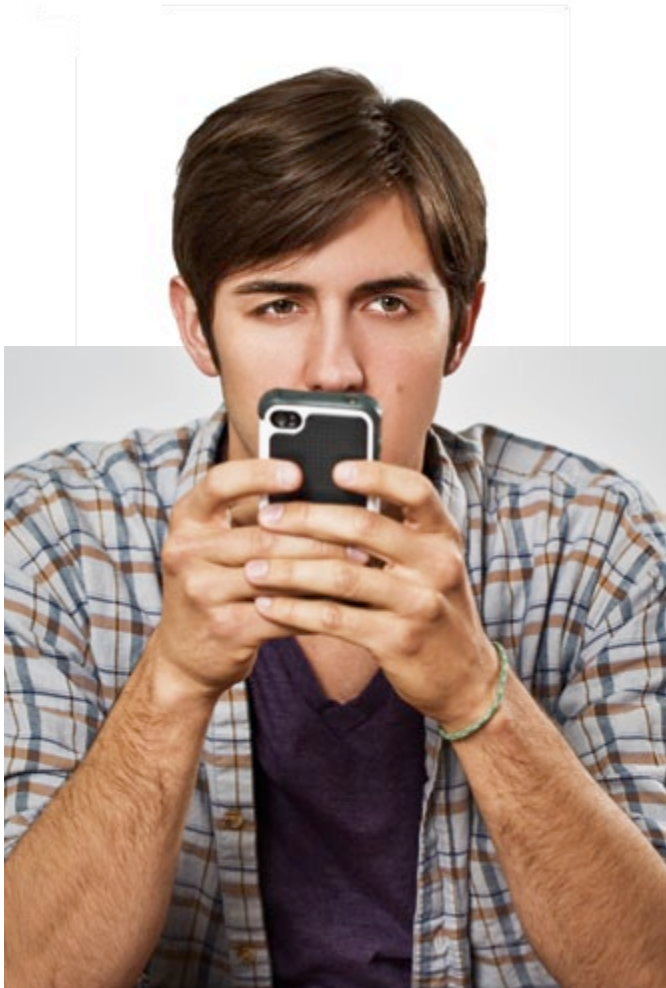
Rechtschapen mensen hoeven hun identiteit niet achter een masker te verbergen.

Handel naar je ware geloofsovertuiging

Je handelt naar je ware geloofsovertuiging door je tijd te besteden aan dat wat je karakter zal vormen en ertoe zal bijdragen dat je christelijker wordt. Ik hoop dat geen van jullie het leven alleen maar als een lolletje zien, maar eerder als een tijd om je voor te bereiden God te ontmoeten (zie Alma 34:32).

Een fantastisch voorbeeld van je best doen en je tijd goed gebruiken, vinden we in een voorval uit het leven van ouderling L. Tom Perry, die als marinier aan het eind van de Tweede Wereldoorlog deel uitmaakte van het Amerikaanse bezettingsleger in Japan. Ouderling Perry vertelde dit verhaal toen hij zijn getuigenis van de Heiland gaf.

'Ik maakte deel uit van een van de eerste troepen mariniers die in Japan aan wal gingen na de ondertekening van het vredesverdrag aan het eind van de Tweede Wereldoorlog. De verwoeste stad Nagasaki binnentrekken was een van de droevigste momenten van mijn leven. Een groot deel van de stad was volledig verwoest. Sommige doden

Een van de beste manieren om je te beschermen tegen slechte keuzes is geen masker van anonimiteit te dragen.

waren nog niet begraven. Wij als bezettingsmacht zetten een hoofdkwartier op en gingen aan de slag.

‘De situatie was erg slecht en enkelen onder ons wilden iets meer doen. We gingen naar de legerpredikant van onze divisie en vroegen toestemming om te helpen met de herbouw van de christelijke kerken. De overheid had die kerken tijdens de oorlog beperkingen opgelegd en sommige waren bijna helemaal stilgelegd. De weinige gebouwen die ze hadden, waren zwaar beschadigd. Enkelen van ons boden vrijwillig aan om deze kerkgebouwen buiten diensttijd te repareren en opnieuw te stuken zodat ze weer voor christelijke erediensten konden worden gebruikt.

‘[...] We kwamen er achter dat de predikanten tijdens de oorlogsjaren hun werk niet hadden kunnen doen en we moedigden hen aan om terug te keren naar hun preekstoel. We vonden het geweldig toen deze mensen weer de vrijheid hadden om hun christelijke geloof te praktiseren.

‘Toen we ons klaarmaakten om uit Nagasaki te vertrekken, gebeurde er iets wat ik nooit zal vergeten. Toen we in de trein stapten die ons voor onze thuisreis naar ons schip zou brengen, werden we door veel andere mariniers geplaagd. Zij hadden hun vriendinnetjes bij zich van wie zij afscheid namen. Ze lachten ons uit en zeiden dat we de pleziertjes van het verblijf in Japan hadden gemist. We hadden onze tijd verspild met hard werken en muren stuken.

‘Net toen hun geplaag een hoogtepunt bereikte, kwamen er over een heuveltje bij het treinstation ongeveer tweehonderd van die fijne Japanse christenen van wie we de kerken hadden gerepareerd, aangelopen. Ze zongen “Voorwaarts christenstrijders.” Ze kwamen de heuvel af en overlaadden ons met geschenken. En toen gingen ze op een rij langs het spoor staan. Toen de trein op gang kwam, staken we onze handen uit en raakten bij het langsrijden hun vingertoppen aan. We waren niet in staat om iets te zeggen; we waren overmand door emotie. Maar we waren dankbaar dat we op een bescheiden manier iets hadden kunnen doen om het christendom in de naoorlogse situatie van een natie weer op poten te helpen.’⁵

Denk daar eens over na en kies er actief voor om je tijd goed te besteden. Zoals je uit het voorbeeld van ouderling Perry kunt concluderen, bedoel ik niet dat je met je godsdienst te koop moet lopen of net moet doen of je heel gelovig bent. Dat kan zowel jou als de kerk in verlegenheid brengen. Ik bedoel dat je wordt wat je zou moeten worden.

Stel gepaste doelen

Mijn derde raad heeft betrekking op de doelen die je zou moeten overwegen. Rond dezelfde tijd dat ouderling Perry met de mariniers in Japan was gelegerd, was president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf, aan het eind van de Tweede Wereldoorlog met de luchtmacht in Japan.

In 2004 ging ik met president Packer en anderen naar Japan. Hij was toen in de gelegenheid om op zijn voetschreden terug te keren en na te denken over enkele ervaringen die hij toen had gehad en zaken die hij zich toen

President Boyd K. Packer heeft rechtvaardige doelen gesteld en dat is hem tot zegen geweest.

voor had genomen. Met zijn toestemming vertel ik jullie ook nog over enkele andere gedachten en gevoelens die hij had.

President Packer beschreef wat er gebeurde op een eilandje voor de kust van Okinawa. Hij beschouwt dit als zijn berg in de wildernis. Door zijn voorbereiding en zijn omgang met andere leden was zijn geloof in de evangelielingen toegenomen. Maar hij had nog bevestiging nodig, de zekere wetenschap dat wat hij al voelde, waar was.

President Packer's biograaf vertelt wat er gebeurde: 'In plaats van gemoedsrust te krijgen over de bevestiging die hij wilde hebben, kwam hij oog in oog te staan met de hel van de strijd tegen onschuldigen. Op zoek naar

stilte en tijd om na te denken, beklom hij op een dag een heuvel die uitkeek over de oceaan. Hij vond de resten van een boerenwoninkje met daarbij een verwaarloosde akker met zoete aardappelen. En tussen de afstervende planten zag hij de lijken van een afgeslachte moeder en haar twee kinderen. Die aanblik vervulde hem met grote droefenis, vermengd met de gevoelens van liefde voor zijn eigen familie, en voor gezinnen in het algemeen.'⁶

Vervolgens betrad hij een provisorische bunker, waar hij nadacht, peinsde en bad. Toen president Packer terugkeek op dit voorval, beschreef hij wat ik een geestelijke bevestiging zou noemen. Hij voelde zich geïnspireerd in wat hij met zijn leven moest doen. Uiteraard had hij geen idee dat hij zou worden geroepen tot de hoge en heilige roeping die hij nu bekleedt. Hij had het idee dat hij leraar wilde worden en dat hij de leringen van de Heiland onder de aandacht wilde brengen. Hij besloot een rechtschapen leven te leiden.

Op een moeilijk te doorgronden wijze kreeg hij het gevoel dat hij een rechtschapen vrouw moest vinden en dat ze samen een groot gezin zouden krijgen. Deze jonge soldaat zag in dat zijn beroepskeuze slechts een bescheiden salaris zou opleveren en dat zijn lieve metgezellin dezelfde prioriteiten moest hebben en bereid moest zijn om te leven zonder bepaalde materiële zaken. Zuster Donna Packer was en is de volmaakte metgezellin voor president Packer. Er was nooit veel geld over, maar ze voelden zich nooit misdeeld. Ze voedden tien kinderen op, wat opoffering met zich meebracht. Ze hebben nu zestig kleinkinderen en meer dan tachtig achterkleinkinderen.

Ik vertel dit ware verhaal aan jullie omdat onze doelen maar al te vaak gebaseerd zijn op wereldse waarden. De belangrijkste elementen zijn eigenlijk heel eenvoudig voor leden die de verlossende verordeningen hebben ontvangen. Wees rechtschapen. Sticht een gezin. Zoek een geschikte kostwinning. Vervul kerkroepingen. Bereid je voor om God te ontmoeten.

Jezus heeft gezegd: 'Want ook als iemand overvloed heeft, behoort zijn leven niet tot zijn bezit' (Lucas 12:15).

Bouw je land en gemeenschap op

Om de generatie te zijn die jullie moeten zijn, moet je niet alleen karaktereigenschappen ontwikkelen en de juiste beslissingen nemen, maar moet je ook het land en de gemeenschap waartoe je behoort opbouwen. Jullie generatie moet rechtschapenheid en godsdienstvrijheid

Het joods-christelijke erfgoed dat we hebben gekregen is niet alleen erg waardevol, maar is onmisbaar voor het plan van onze Vader in de hemel. We moeten het behouden voor toekomstige generaties.

beschermen. Het joods-christelijke erfgoed dat we hebben gekregen is niet alleen erg waardevol, maar is onmisbaar voor het plan van onze Vader in de hemel. We moeten het behouden voor toekomstige generaties. We moeten de handen ineenslaan met goede mensen, ook die van andere kerken, met name hen die vinden dat zij voor hun gedrag rekenschap verschuldigd zijn aan God. Dat zijn mensen die begrijpen waarom we het vanavond hebben over 'wat u ook doet, doe uw deel goed'. Jullie generatie zal als een geweldige generatie worden bestempeld als zij met succes nadruk legt op de joods-christelijke waarden.

Met de problemen die in de samenleving bestaan, vinden het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen het vooral belangrijk dat je op gepaste wijze deelneemt aan de politiek in het land waar je woont. De kerk neemt bij politieke verkiezingen een neutraal standpunt in en steunt geen kandidaten of partijen. Maar we verwachten wel van onze leden dat ze volledig bij de verkiezingen betrokken zijn door de kandidaat en partij van hun keuze te steunen in beginselen die een goed overheidsbestuur zullen beschermen. Onze leer is duidelijk: 'er [moet] ijverig naar eerlijke mensen en wijze mensen worden gezocht' (LV 98:10).

Wij hebben veel vertrouwen in jullie. De leiders van de kerk geloven echt dat jullie het koninkrijk als geen andere generatie kunnen opbouwen. We hebben jullie lief, we hebben vertrouwen in jullie, en onze gebeden en zegen zijn met jullie. We weten dat het succes van jullie generatie onmisbaar is voor het voortzetten van de vestiging van de kerk en de groei van het koninkrijk. We bidden dat jullie het goed zullen doen. Draag geen masker, handel naar je ware identiteit, stel gepaste doelen, en bouw je land en gemeenschap op. ■

Uit een CES-haardvuuravond voor jongvolwassenen, gehouden op 4 maart 2012 aan de Brigham Young University-Idaho. Zie voor de volledige Engelstalige tekst speeches.byu.edu/ldscast/archives/ces-devotionals/2012/01?lang=eng.

NOTEN

1. David O. McKay. In: Francis M. Gibbons, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God* (1986), p. 45.
2. Zie Mark L. Staker, 'Remembering Hiram, Ohio', *Ensign*, oktober 2002, pp. 32, 35.
3. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 25.
4. 'Trouw aan 't geloof', lofzang 170.
5. L. Tom Perry. In: 'Joy—for Us and Others—Comes by Following the Savior', <http://lds.org/prophets-and-apostles/what-are-prophets-testimonies?lang=eng>.
6. Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), pp. 58–59.

Gary en Susan Carter

Als tempelwerkers hadden wij het genoeg om jongvolwassenen in de tempel te verwelkomen om hun eigen begiftiging te ontvangen. Het was ons duidelijk dat ze hun voordeel hadden gedaan met een instructiebijeenkomst tempelvoorbereiding, maar dat de invloed van rechtschape ouders en leiders een belangrijker rol had gespeeld in hun voorbereiding op het sluiten van tempelverbonden. Als ouders en leidinggevend moeten we jongeren niet alleen voorbereiden op een voltijdzending, die niet meer dan een jaar of twee duurt, maar ook op het sluiten en nakomen van tempelverbonden, die eeuwig blijven bestaan. Daar kan al in de kinderjaren mee worden begonnen.

Kinderen voorbereiden

Ouders kunnen hun kinderen het belang van de tempel bijbrengen door naar de tempel te gaan en hun getuigenis over tempelwerk te geven. Zelfs als ouders op grote afstand van een tempel wonen en geregeld tempelbezoek niet mogelijk is, kunnen ze hun kinderen liefde voor de tempel bijbrengen.

President Howard W. Hunter (1907–1995) leerde ouders: 'Laten we onze kinderen vertellen over de geestelijke gevoelens die we in de tempel hebben. En laten we ze oprechter en met meer vanzelfsprekendheid leren wat we in gepastheid over het doel van het huis des Heren kunnen zeggen.'¹ Onze kinderen dienen te weten dat de tempel een plek is waar we een antwoord op ons gebed hebben

TIENERS *en* TEMPEL- VERBONDEN

Door de verlaging van de leeftijdsgrens voor voltijdzendingen sluiten tienduizenden tieners heilige tempelverbonden.

gekregen en waar we Gods liefde voelen.

Ouders kunnen hun kinderen ook voorbereiden op hun eigen aanbeveling voor beperkte toegang, die ze kunnen ontvangen als ze twaalf worden en waardig zijn. Als die twaalfjarigen voor de eerste keer naar de tempel komen, zien we hoe blij en trots ze zijn dat ze hun aanbeveling aan de balie kunnen tonen.

Jongeren voorbereiden

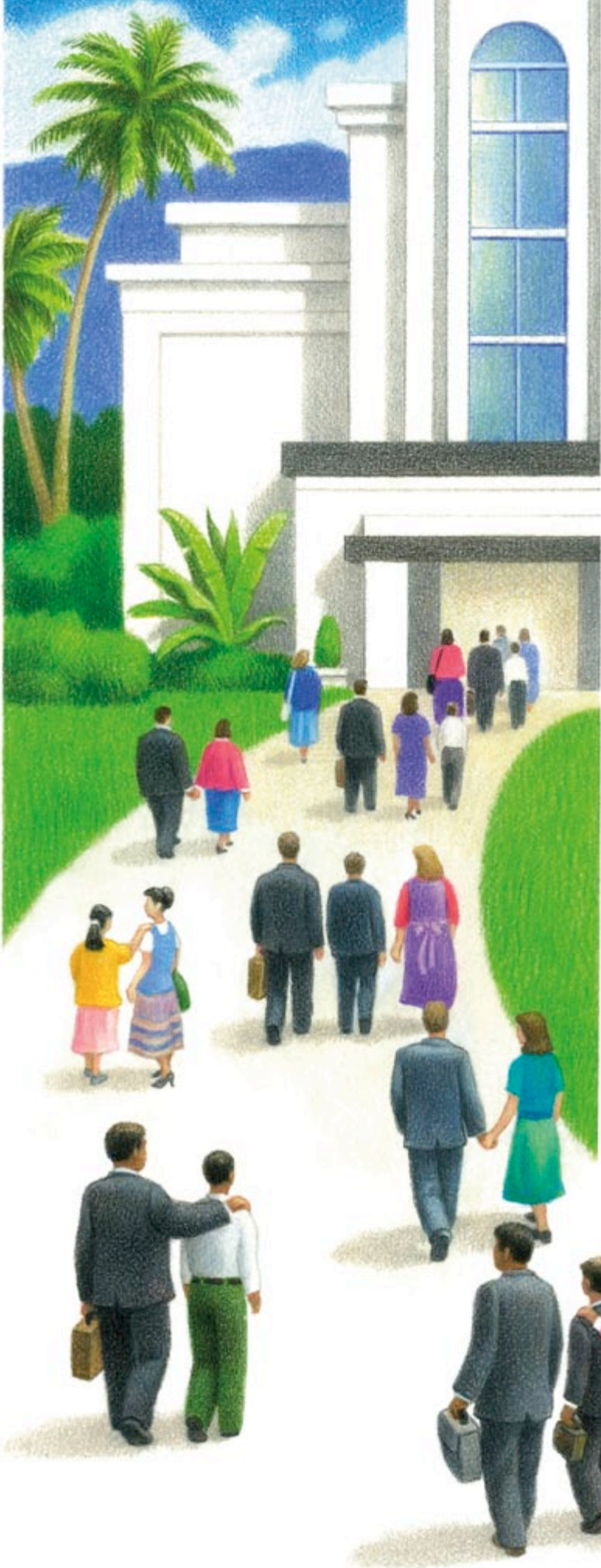
Ouders kunnen hun kinderen betrekken bij familiehistorisch onderzoek, zodat ze op hun twaalfde familienamen mee naar de tempel kunnen nemen. Aan de jongeren die dat doen heeft

ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen beloofd: 'Je liefde en dankbaarheid voor je voorouders zullen toenemen. Je getuigenis van de Heiland zal sterker worden en je bekering tot Hem zal blijvender zijn. En ik beloof je dat je beschermd zult worden tegen de toenemende invloed van de tegenstander.'²

We zien vaak voorbeelden van de vervulling van deze belofte. Onlangs nog vertelde een jonge vrouw ons dat ze de gegevens van haar oma had opgezocht en naar de tempel was gekomen om voor haar te werken. Ze zei dat ze, toen ze zich voor haar liet dopen, heel duidelijk voelde dat haar oma haar in het volgende leven zou opwachten. Ervaringen zoals deze zijn geloofsversterkend en vergroten het verlangen om ook de andere verordeningen te ontvangen.

Er wordt van allerlei kanten druk op onze jongeren uitgeoefend om zich onfatsoenlijk te kleden. Als ouders en

leidinggevend en smaakvolle, beschaafde kleding dragen, zullen jongeren beseffen dat zij dat ook kunnen. Jongeren dienen te begrijpen dat hun manier van kleden en hoe zij met hun lichaam omgaan een bewijs zijn van hun discipelschap.

Ouders kunnen hun jongeren voorbereiden op de tempel door ze begrip te geven van de verbonden die ze daar sluiten. De tempelverbonden omvatten beloften om 'de wet van volstrekte deugdzaamheid en kuisheid te onderhouden, barmhartig te zijn, welwillend, verdraagzaam en rein; zowel talenten als materiële middelen te besteden aan de verspreiding van de waarheid en de verheffing van het mensdom; toegewijd te zijn aan de zaak der waarheid; en allerwegen ernaar te streven een bijdrage te leveren aan de grote voorbereiding ter verwelkoming van de Koning, de Heer Jezus Christus, op de aarde.'³ Ouders kunnen getuigen dat jongeren hun hele leven lang persoonlijke en krachtige zegeningen ontvangen als zij die verbonden nakomen. En deze verbonden zullen de jongeren meer aanspreken als hun ouders hun duidelijk maken dat zowel de zegeningen als de verbonden mogelijk worden gemaakt door de verzoening van Jezus Christus.

Er zijn vele manieren waarop we onze kinderen en jongeren kunnen voorbereiden op de zegeningen van de tempel. Hoe meer zij zich voorbereiden, des te meer zullen zij vrede hebben en de Geest voelen, en zullen zij geweldige geestelijke ervaringen hebben wanneer zij hun begiftiging ontvangen. Een opbouwende tempelervaring zal van hen toegewijde discipelen van Christus maken, alsmede betere zendingen — gemotiveerd om hun onderzoekers voor te bereiden op het ontvangen van hun eigen heilige tempelverordeningen. ■

NOTEN

1. Howard W. Hunter, 'Follow the Son of God', *Ensign*, november 1994, p. 88.
2. David A. Bednar, 'Het hart der kinderen zal zich wenden', *Liahona*, november 2011, pp. 26–27.
3. James E. Talmage. In: *Preparing to Enter the Holy Temple* (2002), pp. 34–35.

ONS GROTE zendingserfgoed

Alle zendelingen, in verleden en heden, dienden en dienen in de hoop dat ze het leven van andere mensen beter konden en kunnen maken.

**LaRene Porter Gaunt en
Linda Dekker Lopez**
Kerkelijke tijdschriften

De zendelingen nu omarmen het grote erfgoed en vullen de aarde met de kennis van de Heer (zie Jesaja 11:9). Van Abraham tot Paulus tot Ammon tot Wilford Woodruff voorzien de zendelingen in de Schriften en de kerkgeschiedenis de hedendaagse zendelingen van geweldige voorbeelden.

Of we nu een zendingsactief lid zijn, ons voorbereiden op een voltijdzending, al op voltijdzending zijn of terug van zending zijn, we kunnen moed en inspiratie uit deze voorbeelden putten.

Ons zendingserfgoed in de Bijbel en de Parel van grote waarde

De oudtestamentische zendelingen, zoals Jona, waren geroepen om een stem tot waarschuwing tot het volk te verheffen (zie Ezechiël 3:17–19). Uit Jona's voorbeeld leren wij hoe belangrijk bekering en gehoorzaamheid zijn. Uit het verhaal van Abraham leren we de afkomst en kracht van het Melchizedekse priesterschap.

De nieuwtestamentische zendelingen, zoals Petrus en Paulus, werkten uit alle macht om de leringen van Jezus Christus te behouden. Niettemin viel de wereld na verloop van tijd tot afvalligheid. God heeft het evangelie hersteld door middel van de profeet Joseph Smith. Wij werken er nu, net zoals die zendelingen toen, aan om het evangelie van Jezus Christus te behouden en te verspreiden.

© 2002 DANIEL A. LEWIS.

Jona op het strand bij Nineve, *Daniel A. Lewis*. Jona bekeerde zich en begon te prediken dat Jehova overal regeert en zijn liefde niet tot één bepaald volk beperkt (zie Jona 1–4).

EEN STEM TOT WAARSCHUWING

‘Omdat de Heer goed is, roept Hij dienstknechten om mensen voor gevaar te waarschuwen. [...] Denk maar aan Jona. Aanvankelijk ontvluchtte hij de roeping van de Heer om de inwoners van Nineve te waarschuwen, die blind waren voor de gevaren van zonde. Hij wist dat goddeloze mensen door de eeuwen heen profeten hadden verworpen en soms zelfs gedood. Maar toen Jona in geloof zijn taak volbracht, zegende de Heer hem met veiligheid en succes.’

President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, ‘Laten wij onze stem van waarschuwing verheffen’, *Liahona*, januari 2009, p. 3.

Petrus en Johannes voor de raad in Jeruzalem, *Simon Vedder*. Petrus en Johannes werden voor de raad geleid. De hogepriester ondervroeg hen: 'Wij hebben u nadrukkelijk verboden in deze naam te leren; en zie, gij hebt Jeruzalem vervuld met uw leer [...] Maar Petrus [...] antwoordde en zei: Men moet Gode meer gehoorzamen dan de mensen' (Handelingen 5:28–29).

De apostel Paulus, *Karel Skreta*. Op zijn reizen door Klein-Azië en een groot deel van de wereld zoals die toen bekend was en in zijn brieven getuigde Paulus krachtig van de Heiland.

Melchizedek zegent Abram [Abraham], *Walter Rane*. Melchizedek zegende Abram (zie Genesis 14:18–20) en verleende hem ook het priesterschap (zie LV 84:14). Ook is de Heer aan Abram verschenen: 'Ik heb mij voorgenomen [...] van u een dienaar te maken om mijn naam te dragen in een vreemd land. [...] En gij zult een zegen zijn voor uw nakomelingen na u, zodat zij deze bediening en dit priesterschap in hun handen naar alle natiën zullen brengen' (Abraham 2:6, 9).

© GARY L. KAPP, KOPIEREN NIET TOEGESTAAN

ONGELOVIGEN ONDERWIJZEN

‘De zoons van Mosiah [...] begaven zich onder de Lamanieten. Hoewel zij een volk onderwezen met overleveringen die niet aan geestelijke groei bijdroegen, brachten deze getrouwe zendelingen niettemin een machtige verandering onder de Lamanieten tot stand. We weten dat [...] “zovelen van de Lamanieten als er geloofden in hun prediking en zich tot de Heer bekeerden, [nooit] afvallig [zijn] geworden” (Alma 23:6).’

Ouderling James B. Martino van de Zeventig, ‘Repentance That Brings Conversion’, *Ensign*, september 2012, p. 58.

Ammon voor koning Lamoni, Gary L. Kapp. Ammon, een van de zoons van koning Mosiah, redde de kudden van koning Lamoni. Toen de koning aan Ammon vroeg of God hem gestuurd had, zei Ammon dat hij door de Heilige Geest geroepen was om het evangelie te verkondigen ‘aan [Lamoni’s] volk, opdat zij tot de kennis zullen worden gebracht van hetgeen juist en waar is’ (Alma 18:34).

Ons zendingserfgoed in het Boek van Mormon

Alma, Amulek, de zoons van Mosiah, en de Lamaniet Samuël zijn slechts enkelen van de grote zendelingen die het goede voorbeeld in het Boek van Mormon geven. Zij zijn een voorbeeld in bekering, geloof, gehoorzaamheid en moed. Evenals zij kunnen we vertrouwen op de inspiratie en openbaring van God bij ons zendingswerk.

Hij heeft mijn ziel blijde tijdingen gebracht, Walter Rane. De Lamaniet Samuël kreeg bezoek van een engel, die zijn ziel blijde tijdingen bracht omtrent de komst van de Heiland (zie Helaman 13:6–7). Het was onder meer zijn roeping om de stadsmuren van Zarahemla op te klimmen en de Nephieten vanaf die plek deze blijde tijdingen te verkondigen.

Ons zendingserfgoed in de Leer en Verbonden

Na de herstelling van het evangelie waren zendelingen van essentieel belang. Zendingen zoals Dan Jones, Orson Hyde en Parley P. Pratt verkondigden het Boek van Mormon en het evangelie van Jezus Christus. Sommigen, zoals Samuel, de broer van de profeet Joseph, dienden vlak bij huis. Anderen reisden naar verre oorden, zoals Thailand, de Sandwich-eilanden (Hawaiï), Denemarken

en Engeland om het evangelie te verkondigen.

Deze eerste zendingen dienden vaak lange tijd en volbrachten vaak meerdere zendingen. Ze lieten ouders, vriendinnen, vrouwen, kinderen en kleinkinderen achter, net zoals wij. Zij zijn een voorbeeld voor ons nu, van geloof, moed, gehoorzaamheid, volharding en ijver.

Mormoonse predikers, Arnold Friberg, gebaseerd op het origineel van Christen Dalsgaard. Dit tafereel van een zending uit de beginperiode van de kerk die het evangelie van Jezus Christus in een plattelandshuisje aan een Deens gezin predikt was typerend voor het zendingswerk in de negentiende eeuw. De zendingen predikten ook op straat of in gehoorzalen.

Wilford Woodruff bereidt een doopdienst voor bij de boerderij van John Benbow, Richard A. Murray. De Heer leidde Wilford Woodruff in de jaren veertig van de negentiende eeuw naar de boerderij van John Benbow in Herefordshire (Engeland). 'Er was daar een groep mensen die had gebeden om de orde van weleer', schreef Wilford. 'Het gevolg was dat ik in de daaropvolgende dertig dagen zeshonderd van die mensen doopte. [...] In acht maanden heb ik in dat land achttienhonderd mensen in de kerk gebracht. Waarom? Omdat een groep mensen voorbereid was op het evangelie' ('Discourse', Deseret Weekly, 7 november 1896, p. 643).

De eerste zendingelingen doopten al in 1851 bewoners van de Sandwich-eilanden (Hawai). Deze foto is veel later genomen.

KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

Bouwen op ons zendingserfgoed

Sinds president Thomas S. Monson in de oktoberconferentie van 2012 bekendmaakte dat jonge mannen en jonge vrouwen eerder op zending kunnen, zijn tienduizenden heiligen het zendingsveld ingegaan.

In de aprilconferentie van 2013 gaf ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen zijn getuigenis over het zendingswerk en moedigde ieder van ons aan om een belangrijk aandeel in dit zich ontvouwende wonder te

hebben door mee te zoeken naar hen die opstaan voor het evangelie: 'Zoals de Heer meer zendingelingen heeft geïnspireerd om te dienen, zo opent Hij ook het hart en verstand van meer goede en eerlijke mensen om zijn zendingelingen te ontvangen. U kent ze al of zult ze nog leren kennen. Ze bevinden zich in uw familie of wonen bij u in de buurt. Ze passeren u op straat, zitten bij u op school of hebben contact met u via het internet' ('Het is een wonder', *Liahona*, mei 2013, p. 78). ■

Op straat pionieren, Ken Spencer. Deze twee zendingelingen bespreken het evangelie met een man voor een boekwinkel in New Brunswick (New Jersey, VS).

MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS

UW NAAMPLAATJE

'Als u geen voltijdzendingeling met een naamplaatje op uw jas bent, is het nu de tijd om er eentje op uw hart te schilderen. Niet, zoals Paulus heeft gezegd, met inkt geschreven, maar met de Geest van de levende God.'

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Het is een wonder', *Liahona*, mei 2013, p. 78.

MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS

De Lamanieten zullen bloeien als een roos, *Joselito Jesus Acevedo Garcia*. Deze afbeelding geeft de geest van het zendingswerk onder Spaanssprekende mensen treffend weer. Twee zendelingen bereiden zich voor op hun zendingswerk terwijl de mensen in de buurt aan hun dagtaak beginnen. De Limatempel (Peru), te midden van kleine huisjes en inheemse dieren, vertegenwoordigt de groei van de kerk.

Altijd een zendeling, *Juei Ing Chen*. De leden van de kerk in Taiwan, zoals alle zendingsactieve leden, proberen anderen te laten delen in de vreugde die zij uit het evangelie en de Schriften putten. De Schriften liggen op tafel; en op de ronde blauwe bak met boekrollen staat een afbeelding van de Taipei-tempel (Taiwan).

© IR, MET DANK AAN JUEI ING CHEN

MET DANK AAN HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS

Mormoonse zendelingen in Sierra Leone, *Emile Wilson*. Op 1 juli 2007 is in Freetown het eerste zendingsgebied in Sierra Leone gesticht. Op 2 december 2012 is in Freetown de drieduizendste ring van de kerk gesticht.

Ouderling Eduardo Gavarett
van de Zeventig

VOORBEREID OP DE DAG VAN DE STRIJD

*Mogen wij, door ons vertrouwen in de Heiland, de Here
van de legermachten, te stellen, voorbereid zijn en niet
struikelen op het slagveld.*

In 1485 was Richard de Derde koning van Engeland. Het was een onstabiele tijd en koning Richard moest zijn troon meerdere malen verdedigen. Hij had echter veel militaire ervaring en was een stoutmoedig en sluw krijgsheer met zo'n acht-tot tienduizend soldaten tot zijn beschikking.

In dat jaar leverde hij slag met Hendrik Tudor, graaf van Richmond, die hem het recht op de troon betwistte, in een plaats waar de veldslag naar vernoemd is: Bosworth Field. In tegenstelling tot Richard had Hendrik weinig militaire ervaring en zijn leger was niet groter dan vijfduizend man. Maar hij had goede militaire adviseurs aan zijn zijde — edellieden die in vergelijkbare veldslagen hadden gevochten, sommigen tegen Richard. De morgen van de veldslag brak aan. Alles wees erop dat Richard ging winnen.

Een welbekende volksoverlevering vat de gebeurtenissen van 22 augustus 1485 samen. Die morgen bereidden koning Richard en zijn manschappen zich voor op de strijd met Hendriks leger. De overwinnaar zou koning van Engeland zijn. Kort voor de veldslag stuurde Richard een kamerheer erop uit om te zien of zijn lievelingspaard klaar was.

‘Besla het paard, en vlug een beetje’, droeg de kamerheer de hoefsmid op. ‘De koning wil aan het hoofd van zijn troepen rijden.’

De hoefsmid antwoordde dat het nog wel even kon duren. ‘Ik heb de afgelopen dagen alle paarden in het leger van de koning beslagen’, zei hij, ‘en nu moet ik meer ijzer gaan halen.’

De ongeduldige kamerheer zei dat daar geen tijd voor was. ‘De vijanden van de koning zijn in aantocht en we moeten ze op het veld slag leveren’, zei hij. ‘Kijk maar hoe ver je komt met wat je nog hebt.’

De hoefsmid deed wat hij kon en smolt uit een staaf ijzer vier hoefijzers. Na de hoefijzers te hebben vervaardigd, besloeg hij het paard met drie van de hoefijzers. Toen hij het vierde hoefijzer wilde bevestigen, realiseerde hij zich dat hij niet genoeg nagels had.

‘Ik heb niet genoeg nagels en het zal even duren om die te maken’, zei hij tegen de kamerheer.

De kamerheer kon echter niet langer wachten. ‘Ik hoor de bazuinen al’, sprak hij. ‘Kun je er niet iets op verzinnen?’

De hoefsmid antwoordde dat hij zijn best zou doen,

maar dat hij niet kon garanderen dat het vierde hoefijzer zou blijven zitten.

‘Nagel het nou maar vast’, beval de kamerheer. ‘En snel, anders zal koning Richard boos op ons beiden zijn.’

Niet lang daarna ving de veldslag aan. Richard reed over het veld om zijn manschappen aan te vuren met de kreet: ‘In de aanval! In de aanval!’

Toen Richard het veld overkeek zag hij echter dat sommige soldaten werden teruggedreven. Uit vrees dat zijn andere soldaten zich ook zouden terugtrekken, galoppeerde hij naar de breuklijn om ze aan te vuren. Maar voordat Richard hen kon bereiken, struikelde en viel zijn paard. Richard werd van zijn paard geworpen. Een van de hoefijzers van het paard was, waar de hoefsmid al bang voor was, losgeschoten toen de koning naar de onheilsplek galoppeerde.

Terwijl zijn paard opstond en weggaloppeerde, sprong Richard snel op. Terwijl Hendriks leger naderde, stak Richard zijn zwaard in de lucht en schreeuwde: ‘Een paard! Een paard! Mijn koninkrijk voor een paard!’

Maar het was te laat. Richards manschappen waren toen al op de vlucht geslagen voor Hendriks aanstormende

DENK AAN DE KLEINE DINGEN

'Wees gehoorzaam aan de profetische leringen die Christus u wil laten volgen. Zet uw toe-

komstige geluk niet op het spel door te denken dat u er zonder beproefde evangeliebeginselen ook wel komt. Bedenk dat kleine dingen grote gevolgen kunnen hebben. Onbeduidend lijkende overtredingen of veronachtzaming kunnen tot grote problemen leiden. Maar belangrijker nog is dat eenvoudige, consequente, goede gewoonten tot een overvloedig gezegend leven leiden.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Vrede thuis', *Liahona*, mei 2013, p. 29.

leger. De strijd was verloren. Sinds die tijd bezigen de mensen deze spreuk:

*Bij gebrek aan een nagel ging een hoefijzer verloren.
Bij gebrek aan een hoefijzer ging een paard verloren.
Bij gebrek aan een paard ging een veldslag verloren.
Bij gebrek aan een veldslag ging een koninkrijk verloren.
En dat alles bij gebrek aan een beslagnagel.¹*

Onze beginselen bevestigen

Dit verhaal doet mij eraan denken dat zoiets simpels als een slecht bevestigde beslagnagel tot een onverwachte wending van de gebeurtenissen kan leiden. Wij kunnen de ontbrekende nagel met de beginselen van het evangelie vergelijken. Een gebrek aan evangeliebeginselen en de daaraan verbonden waarden en gebruiken, kunnen ons op het slagveld hulpeloos maken tegen verleiding en het kwaad.

Welke gebruiken ontbreken er in ons persoonlijke en gezinsleven? Verwaarlozen wij ons persoonlijke of gezinsgebed? Grondige Schriftstudie? Wekelijkse gezinsavond? Betaling van een volledige tiende? Hulp aan je broers en zussen? Zondagsheiliging? Aanbidding in de tempel? Liefde voor onze naasten?

Ieder van ons kan nagaan wat we nog tekortkomen — welk beginsel of gebruik we steviger in ons leven of thuis

kunnen *bevestigen*. En als we hebben vastgesteld welk beginsel of gebruik verbetering behoeft, kunnen we ijverig en vastbesloten *die nagel steviger* bevestigen, dat wil zeggen, dat beginsel beter naleven en ervoor zorgen dat we als gezin pal staan voor wat juist is.

In de Leer en Verbonden geeft de Heer de volgende raad: 'Neemt de helm des heils, en het zwaard van mijn Geest, die Ik op u zal uitstorten, en mijn woord dat Ik u openbaar, [...] en weest getrouw totdat Ik kom' (27:18).

Aan zijn getrouwe volgelingen heeft de Heiland beloofd: 'Hun arm zal mijn arm zijn, en Ik zal hun schild en hun pantser zijn; en Ik zal hun lendenen omgorden, en zij zullen manhaftig voor Mij strijden; [...] en door het vuur van mijn gramschap zal Ik hen bewaren' (LV 35:14).

Mogen wij eraan denken dat zelfs als 'het paard wordt opgetuigd tegen de dag van de strijd', zoals er in Spreuken staat, 'de zege [...] van de Here [is]' (21:31). Mogen wij de uitnodiging van Moroni aannemen: 'Komt tot Christus en wordt vervolmaakt in Hem' (Moroni 10:32). En mogen wij, door ons vertrouwen in de Heiland, de Here van de legersmachten, te stellen, voorbereid zijn en niet struikelen op het slagveld van het kwaad. ■

NOOT

1. Zie 'For Want of a Horseshoe Nail'. In: William J. Bennett, red., *The Book of Virtues: A Treasury of Great Moral Stories* (1993), pp. 198–200.

Het heilswerk

BESPOEDIGEN

Als we anderen uitnodigen, liefhebben en dienen, worden we ware discipelen van Jezus Christus en bespoedigen we het heilswerk.

Hoewel het geweldig is dat voltijdzendingen online zendingswerk doen en rondleidingen in kerkgebouwen verzorgen, vormen die veranderingen slechts een klein deel van het grote geheel van het heilswerk. Het is veel belangrijker dat wij, de leden, in het grote geheel passen door het heilswerk te bespoedigen. Er wordt ons niet gevraagd om ons met een nieuw programma bezig te houden. We worden slechts aangemoedigd om ware discipelen van Jezus Christus te zijn. Wij hebben de taak om liefdediensten voor anderen te verrichten — een ontmoedigde collega op te beuren, onze vrienden voor een doopdienst uit te nodigen, tuinwerk voor een bejaarde buurman te doen, een minderactief lid voor een maaltijd uit te nodigen of een buurvrouw met haar familiegeschiedenis te helpen. Dat zijn allemaal ongedwongen en prettige manieren om minderactieve leden en niet-leden met ons en het licht van het evangelie kennis te laten maken. Deze plezierige en geestelijke momenten die we met hen ervaren, zouden wel eens de doeltreffendste manier van werken kunnen zijn in de ‘wijngaard [van Jezus Christus] voor het heil van de zielen [van mannen en vrouwen]’ (LV 138:56)

Wat is het heilswerk?

Het heilswerk is het werk waarmee onze hemelse Vader ‘de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand [brengt]’ (Mozes 1:39). Dit heilswerk bestaat onder meer uit zendingswerk door leden, behoud van bekeerlingen, heractivering, tempelwerk en familiegeschiedenis, en evangelieonderwijs.¹ We denken maar al te vaak dat deze aspecten van het evangelie niet met elkaar in verband staan. Maar in *de wereldwijde uitzending voor leidinggevendens: ‘Het heilswerk’*, op 23 juni 2013, legde ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen uit: ‘Het werk [is] niet in vakjes op te delen [...]. Het zijn geen afzonderlijke onderdelen. Ze maken alle deel uit van het heilswerk.’²

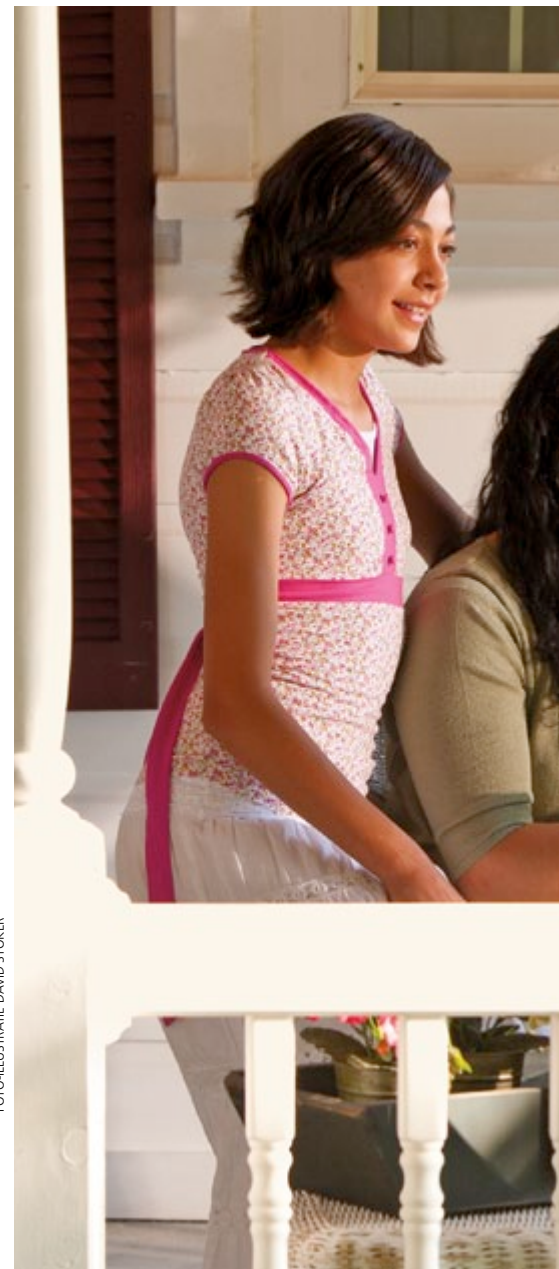

FOTO-ILLUSTRATIE DAVID STOKER

De zinsnede 'het heilswerk bespoedigen', zoals de bijbehorende website van de uitzending heet (hastening-thework.lds.org), verwijst naar de volgende belofte van de Heer: 'Zie, Ik zal mijn werk te zijner tijd bespoedigen' (LV 88:73).

Essentiële priesterschapsverordeningen — doop, bevestiging, ordening tot het priesterschap voor mannen, en tempelverordeningen — zijn mijlpalen op het pad naar onze hemelse Vader. Door aan het heilswerk mee te werken, volgen we het verbondspad en inspireren we anderen daartoe.

Leden en zendingen werken samen onder leiding van hen die de priesterschapsleutels bezitten

De tijd is aangebroken om ons opnieuw te richten op het fundamentele beginsel dat de leden van Gods kerk zijn geroepen om volledig bij zijn heilswerk betrokken te zijn. Ringpresidenten en bisschoppen bezitten de priesterschapsleutels van het zendingswerk in hun unit³ en helpen de leden te doen wat ware discipelen van Christus doen: het licht van het evangelie uitstralen. Zendingspresidenten bezitten priesterschapsleutels waarmee ze leidinggeven over het

werk van de zendingen in hun gebied.⁴ Voltijdzendingen worden opgeleid om mensen die gereed zijn in het evangelie te onderwijzen. Zij helpen de leden met hun zendingswerk, niet andersom. Aldus zijn voltijdzendingen en leden partners die het evangelie introduceren aan de mensen die door de Heer zijn voorbereid.

Tijdens de bijeenkomst zei president Thomas S. Monson: ‘Het is nu de tijd voor de leden en de zendingen om de handen ineen te slaan en samen in de wijngaard van de Heer te werken en zielen tot Hem te brengen. Hij heeft ons de middelen gegeven om op talloze manieren zendingswerk te doen, en Hij zal onze inzet zegenen als wij in geloof zijn werk uitvoeren.’⁵

Ouderling Neil L. Andersen van het Quorum der Twaalf Apostelen legde uit hoe belangrijk liefde is. Hij zei: ‘We werken in geloof en eenheid samen; we geloven dat de

Heer ons leidt en zijn één met elkaar en met de zendingen. Onze drijfveer is onze liefde voor [Jezus Christus], voor elkaar en voor degenen die we dienen.’⁶

Wijkraden geven leiding, wijkzendingenleiders coördineren

Op aanwijzing van de bisschop vergemakkelijkt, steunt en coördineert de wijkraad het werk van de leden door het heilswerk van de wijk te plannen en te leiden.⁷

De wijkzendingenleider is lid van de wijkraad. Hij ‘coördineert op aanwijzing van de bisschop het zoeken, onderwijzen en dopen van onderzoekers in de wijk. Hij verzorgt de coördinatie tussen dit werk en het werk van de voltijdzendingen.’⁸

Tegen de wijkzendingenleiders heeft ouderling Nelson gezegd: ‘Help [de zendingen] om hun agenda met

zinvolle afspraken te vullen, zodat ze geen tijd hebben om langs de deuren te gaan op zoek naar onderzoekers. [U bent] de verbindende schakel tussen de zendelingen, de wijkraad en de leden van de wijk.⁹

De ware maatstaf van succes

Wij, de leden van de kerk, zijn gezegend omdat we in een tijd leven waarin de Heer zijn werk bespoedigt. Omdat God een doel voor ogen heeft om ons in deze tijd naar de aarde te sturen, zijn we tot meer in staat dan we denken. Zolang we maar in liefde de helpende hand toesteken aan degenen die vriendschap en hulp nodig hebben, zullen we niet mislukken. We krijgen succes in het zendingswerk als we gehoor geven aan de inspiratie die ons toevloet en anderen uitnodigen om het evangelie in ons leven in werking te zien. De uitnodiging is het kenmerk van succes, niet of mensen zich laten dopen of actief in de kerk worden. Ouderling Jeffrey R. Holland van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft over het grote huidige zendingsleger gezegd: ‘Het uur is gekomen waarin we moeten zeggen: “Daar komen ze.” We moeten plannen maken om dit door de hemel gestuurde hulpmiddel zo effectief mogelijk te gebruiken.’¹⁰

Het wordt tijd dat we allemaal beter zullen begrijpen hoe we het heilswerk kunnen bespoedigen. Als we het zendingswerk, het behoud van bekeerlingen, heractivering, tempelwerk en familiegeschiedenis, en evangelieonderwijs op natuurlijke wijze met ons leven verweven, zullen we gelukkiger worden en geestelijke gaven krijgen om de kerk in de 21ste eeuw op te bouwen. ■

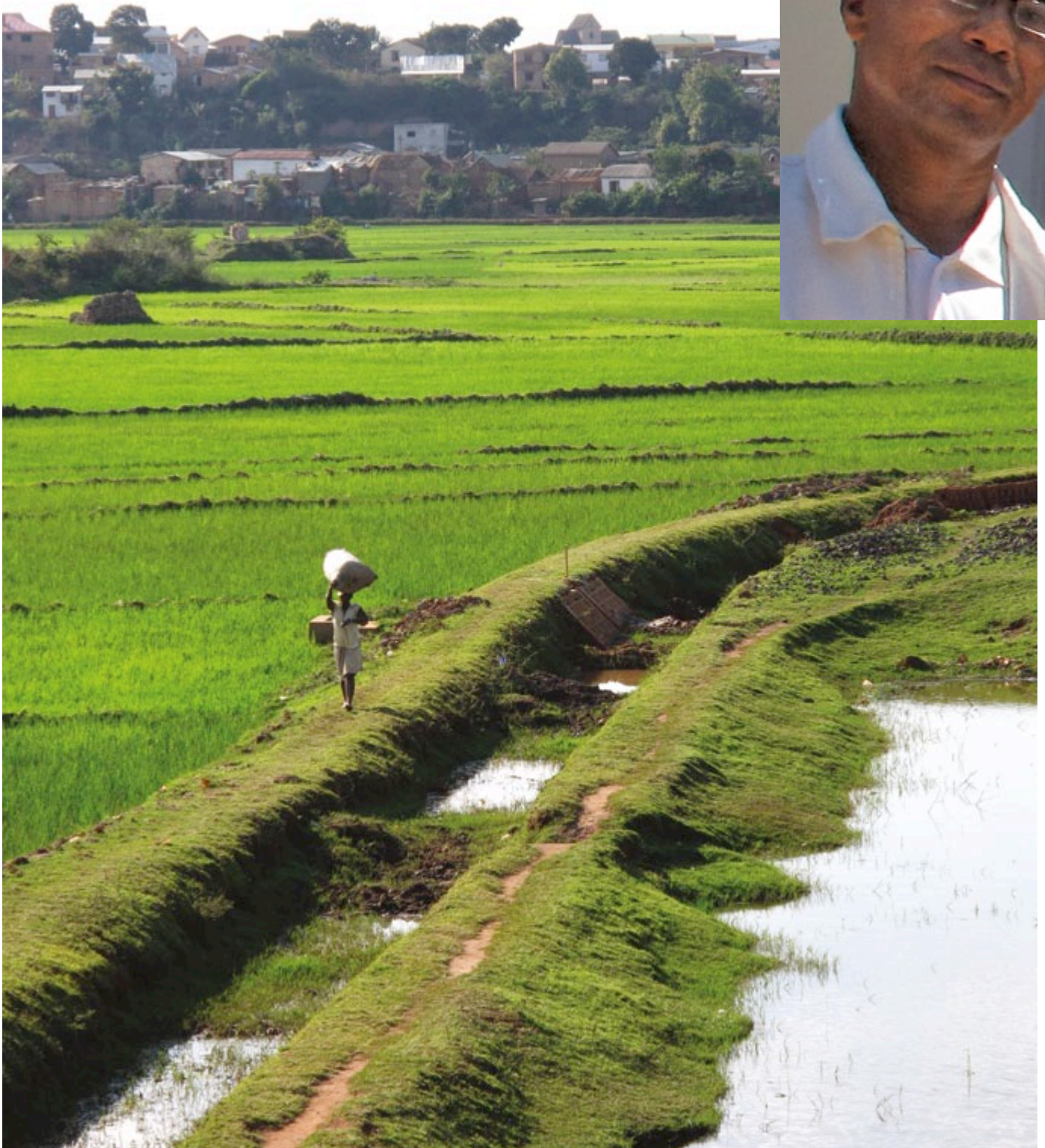
NOTEN

1. Zie *Handboek 2: de kerk besturen* (2010), hoofdstuk 5.
2. Russell M. Nelson, *de wereldwijde uitzending voor leidinggevendenden, ‘Het heilswerk’*, 23 juni 2013, hasteningthework.lds.org.
3. Zie *Handboek 2*, 5.1.6; 5.1.9.
4. Zie *Handboek 2*, 5.1.6.
5. Thomas S. Monson, *Het heilswerk*, hasteningthework.lds.org.
6. Neil L. Andersen, *Het heilswerk*, hasteningthework.lds.org.
7. Zie *Handboek 2*, 5.1.2.
8. *Handboek 2*, 5.1.3.
9. Russell M. Nelson, *Het heilswerk*, hasteningthework.lds.org.
10. Jeffrey R. Holland, *Het heilswerk*, hasteningthework.lds.org.

Ga naar hasteningthework.lds.org voor de video van de wereldwijde uitzending voor leidinggevendenden: ‘Het heilswerk’ (26 talen). De uitzending staat ook in 59 talen op lds.org/broadcasts. *Handboek 2: de kerk besturen* staat in 29 talen op lds.org/manual/handbook.

Toen de zendingen in zijn taxi stapten, was dat voor Roger Randrianarison het begin van zijn discipelschap.

EEN sereen man WORDEN

De tempel, zendingen en dienstbaarheid zorgen ervoor dat Roger en zijn gezin zich tot een eeuwig gezin aan het ontwikkelen zijn.

Matthew D. Flitton

Kerkelijke tijdschriften

Roger Randrianarison wist dat er iets ontbrak in zijn gezin. 'Ik bad dat God mij zou helpen om iets te vinden waarmee ik mijn gezin kon leiden', zegt hij. 'Ik wilde mijn gezin in iets goeds leiden, iets wat naar het juiste pad zou leiden.'

Hij wist niet goed hoe hij zijn drie kinderen — zijn zoons, Randrianandry en Sedinirina, en zijn dochter, Nirina — moest grootbrengen. Het zat hem niet lekker dat zijn opvliegende karakter voor problemen in het gezin zorgde. Hij wilde gewoon een aardige vader zijn.

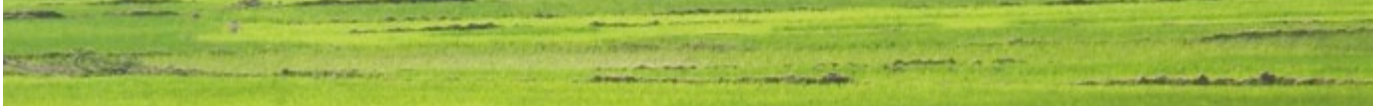
'Ik wist dat ik het was die moest veranderen, omdat ik zag wat er van mij geworden was', zegt hij.

Roger was een paar jaar daarvoor zijn bouwbedrijf kwijtgeraakt en nu werkte hij als taxichauffeur in Antananarivo (Madagaskar). Op een dag stapten er twee zendingzusters in zijn taxi.

'Ze zaten nog niet of ze vroegen hoe ik heette en of ik een gezin had. Ze vroegen ook of ik wist wie God was en of ik tot Hem bad.'

De zendingen zongen liedjes met Roger tijdens de rit en nodigden hem uit voor de kerk. Hij nam zich een paar keer voor om te gaan, maar het paste gewoon niet in zijn werkschema. Hij verloor de zendingen uit het oog.

Ongeveer vijf maanden later was Roger thuis aan het werk toen hij twee zendingen voor zijn huis met iemand hoorde praten. Roger wist dat ze ook met hem in gesprek zouden gaan. Hij had het gevoel dat hij bevestigend moest antwoorden op welke vragen ze hem ook zouden stellen.

Gezamenlijke evangeliestudie helpt de Randrianarisons om een hechter gezin te worden.

Na zich te hebben voorgesteld, vroegen de zendelingen hem of hij God kende. Ja. Wilde hij tot God bidden? Ja. Wilde hij met de zendelingen praten? Ja. Wanneer? Nu. De zendingzusters zeiden dat ze binnen twintig minuten terug zouden zijn. Toen ze terugkwamen, hadden ze een lid bij zich dat in de buurt woonde.

De zendelingen onderwezen Roger een maand lang in het huis van het lid. Want de overige gezinsleden wilden op basis van wat zij over de kerk hadden gehoord niet de lessen van de zendelingen volgen. Na een maand in het evangelie te zijn onderwezen, ging Roger met de zendelingen mee naar de kerk. Hij werd daar vriendelijk ontvangen en dat maakte indruk op hem. 'De leden ontvingen mij of ze mij al heel lang kenden', zei hij.

Roger ging naar huis en vertelde zijn gezin dat hij zich binnen een maand zou laten dopen en dat het hun vrij stond om tot de kerk toe te treden of niet. Ze vroegen hem te wachten, zodat ze tegelijk konden worden gedoopt. Ze kwamen naar de kerk en waren ook blij verrast.

Rogers oudste zoon, Randrianandry, was diep onder de indruk toen hij voor het eerst in de kerk kwam. 'De eerste keer dat ik naar de kerk kwam was ik heel verbaasd, omdat de mensen zo nederig waren', zegt hij. 'Ten eerste waren ze netjes gekleed voor de kerkgang. Daarna beseftte

ik dat ze daar echt met een doel waren, niet slechts om andere mensen te imponeren.'

Het hele gezin Randrianarison heeft zich op 20 februari 2003 laten dopen. Nirina was toen acht, Sedinirina zeventien en Randrianandry negentien. Het gezin hield op met werken op zondag en maakte van het evangelie naleven een prioriteit.

Veranderingen

'Na mijn doop zag ik veel veranderingen in ons gezin', zegt Arelina, Rogers vrouw. 'Het werd een spiritueel gezin. Er vloeiden zoveel zegeningen, zowel stoffelijk als geestelijk, voort uit het naleven van het evangelie.'

In stoffelijke zin geeft Roger onze hemelse Vader alle eer dat hij de kans kreeg om zijn bedrijf opnieuw op te zetten. Nadat hij twee jaar taxichauffeur was geweest en alles aangegrepen had om zijn gezin te onderhouden, begonnen er bouwcontracten binnen te komen. 'Ik geloof dat God mij altijd zegent als ik Hem besluit te volgen', zegt hij.

Maar zijn zoons zeggen dat de grootste verandering die zij in hun vader zien, zijn humeur is. Ze beschrijven hem als een voorbeeld van nederigheid en vriendelijkheid. Roger zegt dat het evangelie hem ervan doordrong dat hij zich diende te veranderen. Vanaf het moment dat

hij zich in het evangelie begon te verdiepen, heeft Roger geprobeerd zijn leven met goede zaken te vullen.

‘Door de leringen van het evangelie, verlies ik nooit mijn geduld meer’, zegt hij. ‘Soms is daar wel aanleiding toe, maar het evangelie is in mijn hart, in mijn hoofd en in mijn geest. Daardoor blijf ik kalm.’

Als er zich een vervelende situatie voordoet, is Roger de eerste die zijn gezinsleden tot kalmte maant en ze eraan herinnert het voorbeeld van de Heiland te volgen.

‘Mijn vader werd ootmoedig en zorgt nu in liefde voor zijn gezin’, zegt Sedinirina. ‘Als ik zie hoe hij veranderd is, ben ik mijn hemelse Vader heel dankbaar voor het evangelie en ons lidmaatschap van de kerk.’

Een eeuwig gezin

In 2006 konden Roger en Arelina dankzij het algemeen hulpfonds voor tempelbezoekers naar de Johannesburgtempel (Zuid-Afrika) om zich aan elkaar te laten verzegelen.

Van 2009–2011 vervulden Sedinirina en Randrianandry een zending in Zuid-Afrika — Sedinirina in Kaapstad en Randrianandry in Johannesburg. Hun motivatie om een zending te vervullen was onder andere dat ze andere gezinnen wilden helpen veranderen, net zoals bij hen thuis alles was veranderd.

‘Een dergelijk wonder kan gebeuren, en het gebeurde omdat zendelingen naar ons huis kwamen’, zegt Randrianandry. ‘Daarom wilde ik hetzelfde doen voor een ander gezin ergens op de wereld.’

Die beslissing bracht het gezin Randrianarison nog een andere zegen. Sedinirina en Randrianandry brachten voor hun zending negen dagen door in het opleidingscentrum voor zendelingen in Johannesburg. Roger vloog in die periode met Arelina en hun dochter, Nirina, naar Zuid-Afrika, zodat de hele familie in de tempel kon worden verzegeld. Nirina, die toen veertien was, zegt dat

die ervaring, en wat ze toen voelde, moeilijk is te beschrijven.

‘Ik werd in mijn geloof gesterkt en voelde mij dichter bij God’, zegt ze.

Nu proberen ze de kerk op te bouwen en hun naasten te sterken. Roger is bisschop van zijn wijk. Arelina werkt in het jeugdwerk aan het programma Geloof in God. Sedinirina is assistent-ringadministrateur. Randrianandry is assistent-wijkadministrateur. Nirina is de wijkdirigente.

Het evangelie was het antwoord op de gebeden van de familie Randrianarison. Het heeft oude wonden genezen, de familie dichter bij elkaar gebracht, en hun de kans geboden om voor eeuwig samen te zijn. Het heeft Roger geleerd hoe hij moet liefhebben. ‘Het gezinsleven’, zegt hij, ‘is een leven vol liefde.’ ■

Het sterkte de Randrianarisons enorm dat ze zich in de Johannesburgtempel in Zuid-Afrika aan elkaar konden laten verzegelen.

HULPFONDS VOOR TEMPELBEZOEKERS

‘Er zijn nog steeds delen van de wereld waar de tempels zo ver af zijn van onze leden dat ze zich de reis erheen niet kunnen veroorloven. Daardoor zijn ze niet in staat om deel te nemen aan de heilige, eeuwige zegeningen die de tempels bieden. Om daarmee te helpen hebben we wat het algemeen hulpfonds voor tempelbezoekers wordt genoemd. Dit fonds maakt een eenmalig bezoek aan de tempel mogelijk voor diegenen die anders niet in staat zouden zijn om naar de tempel te gaan en al heel lang met groot verlangen naar zo’n kans uitkijken. Ieder die wenst bij te dragen aan dat fonds, schrijft die informatie eenvoudig op het specificatiebladje dat hij of zij aan de bisschop geeft.’

President Thomas S. Monson, ‘Nu we elkaar weerzien’, *Liahona*, november 2011, p. 5.

ZOU MATTHEW TERUGKOMEN?

W e hadden een sterke groep jongemannen in onze wijk, maar onze zoon Matthew vond het leuker om met een vriend op te trekken die net zoals hij van auto's en alles waar je aan kon sleutelen hield. Helaas kwam deze jongen uit een gezin waarin men niets aan godsdienst deed. Er werd bij hen thuis gerookt en gedronken en zedelijke reinheid was niet belangrijk voor hen.

Matthew had de hoogste rang in scouting verdiend, maar hij nam niet deel aan de onderscheidingbijeenkomsten, omdat hij zich niet meer aan de scoutingnormen hield. Ik maakte een medaillekastje en hing daar al zijn scoutingonderscheidingen in op. Daarna zette ik het weg, in de hoop dat hij op een goede dag de waarde ervan zou inzien. Toen hij zestien was, rookte en dronk Matthew, en was hij aan de drugs. Hij maakte zijn school niet af en trok bij zijn vriendin in. Een paar jaar lang zagen we hem nauwelijks.

We vonden het verschrikkelijk. We wisten niet of hij ooit nog op het evangeliepad zou terugkeren, maar we besloten om het voorbeeld van Alma te volgen, die ook een afgedwaalde zoon had. Alma bleef van zijn zoon houden en bad in geloof dat zijn zoon 'tot de kennis der waarheid [zou] worden gebracht' (zie Mosiah 27:14).

We baden voortdurend dat de Heer in Matthews leven zou ingrijpen en we grepen elke gelegenheid aan om hem met woord en daad te laten weten hoeveel we van hem hielden. Als hij langs kwam, zeiden we niets wat hij als kritiek of veroordeling zou kunnen uitleggen. We zeiden alleen hoe blij we waren dat we hem zagen.

Op een dag kwam Matthew thuis en zei dat hij met ons wilde praten. Hij zei dat hij op een feestje een meisje had ontmoet dat vragen over de kerk had. Voordat hij tegen haar kon zeggen dat hij zich daar niet meer mee bezighield, begonnen de

woorden vanzelf uit zijn mond te stromen. Hij beantwoordde haar vragen haast nog sneller dan zij ze kon stellen. Matthew kon zich niet herinneren dat hij de zaken die hij besprak ooit had geleerd, maar hij wist dat het waar was. Hij vroeg zich af waarom hij het leven leidde dat hij leidde, terwijl hij nog steeds in het evangelie geloofde.

Na drie dagen in zijn ziel te hebben gewroet, besloot hij dat leven achter zich te laten. Hij was naar huis gekomen omdat hij met onze hulp opnieuw wilde beginnen.

Matthew belde een neef in een andere staat die met vergelijkbare problemen had gekampt om te vragen of hij bij hem kon komen wonen. Zijn neef stemde daarmee in. Matthew begon met hem mee naar de kerk te gaan en vroeg de bisschop om hulp bij zijn bekeringsproces. Hij kreeg liefde en steun en werd weer actief in de kerk.

Na verloop van tijd ontmoette hij een lieve, rechtschapen jonge vrouw. Ze werden verliefd en trouwden in de tempel.

Toen hun eerste kind was geboren, ging ik bij hen op bezoek en bracht het medaillekastje mee dat ik voor zijn scoutingonderscheidingen had gemaakt. Hij was diep onder de indruk en hing het op een prominente plek in zijn huis op.

Er was geen engel aan onze zoon verschenen, zoals Alma de jonge was overkomen, maar Matthews terugkeer tot de kennis van de waarheid was net zo wonderbaarlijk. ■

Naam bekend bij de redactie

Ik maakte een medaillekastje en hing daar al Matthews scoutingonderscheidingen in op. Daarna zette ik het weg, in de hoop dat hij op een goede dag de waarde ervan zou inzien.

IK WAS THUIS

Als onderdeel van een humanitair project reisde ik met een paar andere artsen naar Rwanda om daar medische hulp te bieden. Na twee weken, tegen het einde van mijn verblijf daar, kreeg ik heimwee. Ik miste mijn gezin, mijn thuis en mijn comfortabele bed.

Op mijn laatste zondag in Afrika lukte het mij om mijn schema aan te passen zodat ik naar de kerk kon. Hoewel de kerk nog niet officieel in Rwanda was erkend, vond ik op de website van de kerk een vergadertijd en een routebeschrijving.

Voor zover je het een routebeschrijving kunt noemen: 'Loop tegenover het gebouw van het Ministerie de kasseienweg op. Kijk uit naar een hek dat openstaat. Loop daarna de trap af.'

Terwijl ik de route volgde, hoorde ik het vertrouwde refrein van een welbekende lofzang in de verte. Ik liep de trap af; de woorden van 'O, vast als een rotssteen', lofzang 53, kwamen mij tegemoet. De trap eindigde voor een klein gebouw, waar tientallen mensen met een glimlach om de mond bij de ingang stonden. Ofschoon ik een vreemde was voor de menigte, voelde

ik mij onmiddellijk verwant. Tientallen Rwandese broeders en zusters kwamen op mij af om mij de hand te schudden. En toen ze dat deden, viel er een zware, eenzame last van mijn schouders — ik was thuis!

We gingen naar binnen en ik woonde dezelfde bijeenkomsten bij die ik gewoon was in mijn thuiswijk in Californië bij te wonen. De Aäronische priesterschap diende het avondmaal rond, de toespraken

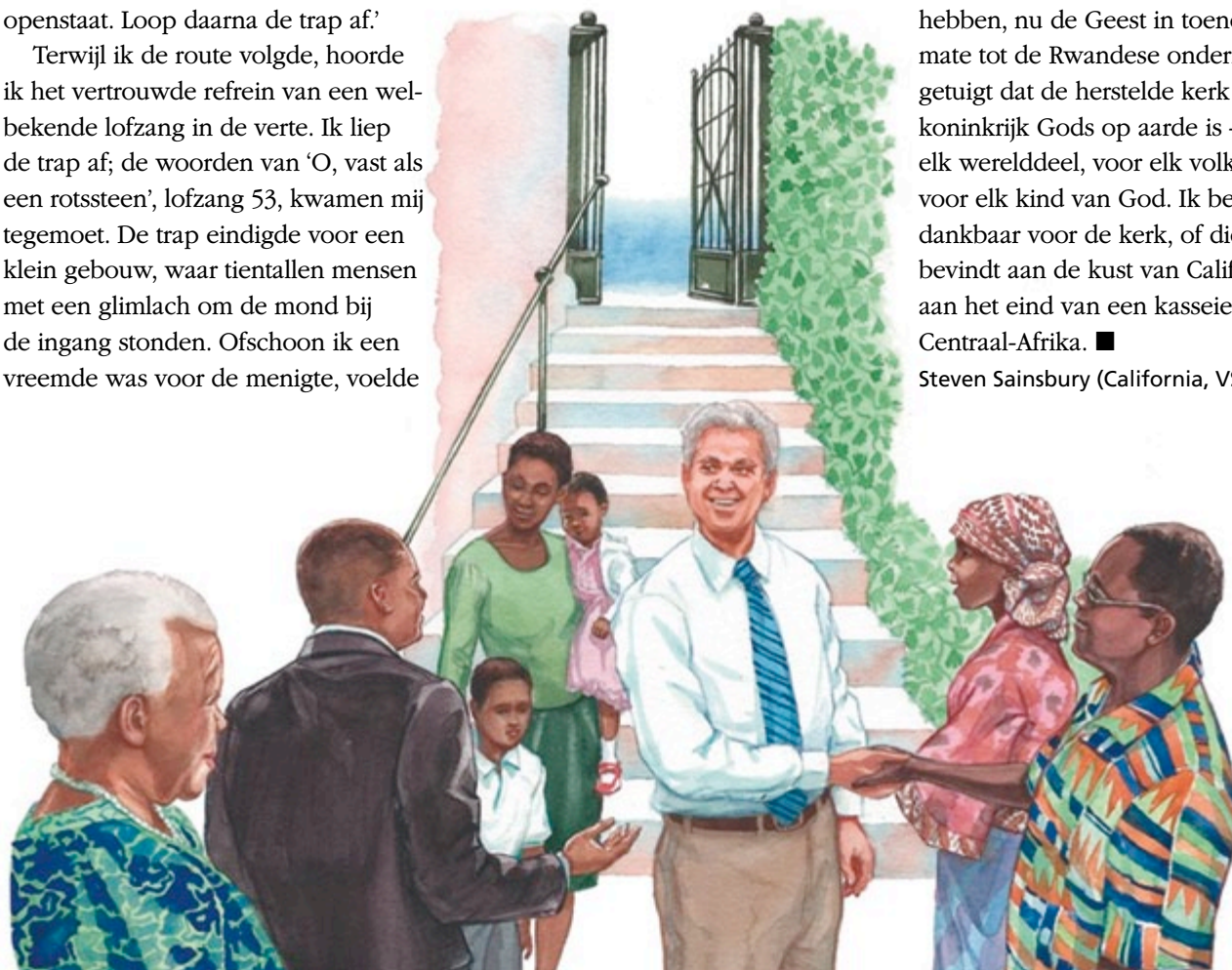
Ofschoon ik een vreemde was voor de menigte, voelde ik mij onmiddellijk verwant. Tientallen Rwandese broeders en zusters kwamen op mij af om mij de hand te schudden.

richtten zich op de Heiland, en zelfs de zondagsschoolles was dezelfde als die ze die zondag in mijn thuiswijk gaven.

Het belangrijkste was evenwel dat de Geest van de Heer in de bijeenkomsten aanwezig was. Het was duidelijk dat de Heer deze goede mensen, die Hem zo goed probeerden te dienen, gunstig gezind was. Men vertelde mij dat de diensten in het jaar daarvoor slechts door een handjevol Rwandezers waren bijgewoond. Toch telde ik ruim honderd aanwezigen, van wie de helft blije kinderen waren.

Nu er in Rwanda officieel zendingswerk kan worden gedaan, veronderstel ik dat de zendelingen veel succes hebben, nu de Geest in toenemende mate tot de Rwandese onderzoekers getuigt dat de herstelde kerk het koninkrijk Gods op aarde is — voor elk werelddeel, voor elk volk, en voor elk kind van God. Ik ben heel dankbaar voor de kerk, of die zich nu bevindt aan de kust van Californië of aan het eind van een kasseienpad in Centraal-Afrika. ■

Steven Sainsbury (California, VS)

WAT BRENGT U NAAR REXBURG?

Na decennia lang in gebieden te hebben gewoond waar de leden van de kerk in de minderheid zijn, verhuisden mijn man en ik naar een buurt in Rexburg (Idaho, VS), waar slechts twee gezinnen woonden die niet tot de kerk behoorden. Het geluk wilde dat we naast één van die gezinnen kwamen te wonen.

De vader was het gras aan het maaien toen we de eerste keer de oprijlaan opreden. Mijn man en ik liepen naar hem toe om kennis te maken. Terwijl ik mijn hand uitstak, vroeg ik: 'Wat brengt u naar Rexburg?'

'Mijn werk', antwoordde hij, 'en we hebben specifiek naar een stad gezocht waar Christus nog niet bekend is.'

Ik had het gevoel alsof er een emmer koud water over mij uitgestort werd, maar ik bleef glimlachen. Ik nam mij op dat moment voor om de beste burens te worden die ze ooit

hadden gehad, ongeacht wat onze nieuwe burens zouden zeggen of doen. We zouden proberen op een zo liefdevolle en redelijke manier met hen om te gaan, zoals de Heiland dat zou doen.

In de daaropvolgende acht jaar nodigden we elkaar over en weer uit voor bepaalde gelegenheden. We nodigden de moeder uit voor verschillende activiteiten van de ZHV, waar zij gehoor aan gaf. Zij nodigde mij en vele anderen burens die heilige der laatste dagen waren uit voor een bezinningsdag voor vrouwen, die werd gesponsord door haar kerk. Mijn man en ik werden uitgenodigd voor de dans- en pianorecitals van hun kinderen. Het gezin kwam naar buurt-picknicks en -feestjes. En we werden soms door hun oudere kinderen gebeld als ze een lift naar huis nodig hadden en ze hun ouders niet te pakken kregen.

Ik nam mij op dat moment voor om de beste burens te worden die ze ooit hadden gehad, ongeacht wat onze nieuwe burens zouden zeggen of doen.

De ouders maakten zich zorgen dat hun kinderen de heiligen der laatste dagen te aardig begonnen te vinden, vandaar dat hun zoons niet mochten meedoen aan de scouting in onze wijk. Maar ons huis was in hun ogen wel een veilige plek waar hun kinderen konden spelen als onze kleinkinderen op bezoek waren.

Elke keer als onze burens ons ervan probeerden te overtuigen dat we 'helemaal fout zaten', herinnerden wij hen eraan dat we heel veel respect voor hun geloofsovertuiging, hun levenswijze en hun manier van opvoeden hadden. Daar voegden wij vervolgens aan toe dat we van hen hetzelfde respect verwachtten voor onze geloofsovertuiging, waarin de Heiland ook centraal stond.

Toen de moeder probeerde een onoverbrugbare kloof te slaan tussen onze geloofsverschillen door te beweren dat heiligen der laatste dagen in een 'andere Jezus' geloven, herinnerde ik haar eraan dat we beiden geloofden dat Hij goddelijk is en de geliefde Zoon van God. Uiteindelijk wisten we een warme en vriendelijke band met elkaar op te bouwen.

Het gezin verhuisde zonder lid van de kerk te worden. Maar als ze kunnen zeggen: 'We woonden onder de mormonen; het zijn goede en achtenswaardige mensen met het hart op de goede plaats', dan kan ik zeggen dat we goede burens zijn geweest en dat we hun een accurater en eerlijker beeld van heiligen der laatste dagen hebben gegeven. ■

Sandra Rush (Idaho, VS)

EEN DOOS MET FOTO'S

Een paar jaar geleden brachten mijn man en ik wat grof vuil naar de gemeentelijke vuilstort toen ik zag dat een van de dames die daar werkten een doos optilde om in de verbrandingsoven te gooien. De doos scheurde ineens open en er vielen een paar foto's uit.

Toen ik dat zag gebeuren, kreeg ik sterk het gevoel dat ik de doos met foto's in handen moest krijgen. Ik sprong uit de auto om de foto's te helpen oprapen. Zowel de medewerkster als ik had het gevoel dat de foto's per ongeluk waren weggegooid en ik wist haar ervan te overtuigen om mij de foto's te geven en de eigenaar terug te vinden.

Toen ik door de honderden foto's in de doos ging, vond ik een envelop die was gericht aan iemand in Warburg (Alberta, Canada). In de daaropvolgende jaren schreef ik een paar brieven aan mensen met dezelfde achternaam, maar ik kreeg nooit een reactie.

Toen we internet kregen, ontdekte ik dat er een geschiedkundige vereniging in Warburg was. Ik vroeg of een van de medewerkers daar de namen herkenden die op de achterkant van de foto's waren geschreven.

Een maand later kreeg ik een telefoontje van een man die door de geschiedkundige vereniging was benaderd. Hij zei dat zijn zus bij ons in de buurt woonde en hij vroeg of zij misschien de foto's kon zien. Uiteraard zeiden we dat dat kon.

De volgende dag kwamen Floyd en Beth Hawthorn, beiden heilige der laatste dagen, naar de foto's kijken.

Toen ik de doos opende, zei broeder Hawthorn: 'Kijk, daar is-ie', terwijl hij naar de bovenste foto wees. Het was een foto van de grootvader van zuster Hawthorn.

Terwijl zij foto na foto bekeken, vertelden broeder en zuster Hawthorn ons verhalen over de mensen op elke foto. De Hawthorns betwijfelden of zij familie waren van de persoon die de foto's had weggegooid en ze hadden

geen idee waarom de foto's op de vuilstort terecht waren gekomen.

Ik ben er zeker van dat onze hemelse Vader mij geholpen heeft om de foto's bij de familie Hawthorn terug te bezorgen. Ik getuig dat familiehistorisch werk een van de belangrijkste werken is die we kunnen doen. Als we bereid zijn om het werk te doen, zal de Heer ons daarbij helpen. ■

Cindy Heggie (Alberta, Canada)

De doos scheurde ineens open en er vielen een paar foto's uit. Toen ik dat zag gebeuren, kreeg ik het sterk het gevoel dat ik de doos met foto's in handen moest krijgen.

Hoe kan ik een **SUCCESRIJK** zendeling zijn?

Hoe hard mijn collega en ik ook werkten, er was niemand die interesse had in onze boodschap. Wat konden we doen om meer succes als zendeling te hebben?

Lauren Bangerter Wilde

Ik was iets meer dan een jaar op zending toen ik een moeilijke tijd voor mijn kiezen kreeg. We zaten midden in een troosteloos, grijs jaargetijde — ergens tussen de koude winter en de lente in. En hoe hard mijn collega en ik ook werkten, er was werkelijk niemand die ook maar enige interesse in onze boodschap had. Als we met andere zendingen spraken, hoorden we dat ze redelijk veel succes hadden. Ik kon eigenlijk geen redenen bedenken waarom wij geen succes hadden. Ik was lang genoeg op zending om de taal goed te spreken, mijn collega en ik waren goede vriendinnen, we genoten het vertrouwen van de leden, en we probeerden de Geest te volgen en hielden ons stipt aan de zendingsregels.

Maar wat we ook deden, niemand wilde naar ons luisteren. En dat hield wekenlang aan, zolang zelfs dat de moed mij in de schoenen zonk. Tijdens onze wekelijkse planning riep ik uiteindelijk uit: 'Wat heeft het voor zin? Er luistert toch niemand naar

ons.' Mijn collega, die een heldere kijk op de zaak had, zei eenvoudig: 'We stellen doelen en werken aan onze doelen om ons geloof te tonen. Daarna kijken we welke doelen we bereikt hebben om onze zegeningen te tellen.'

Toen ik over haar inzichtelijke benadering nadacht, besepte ik dat ik de verkeerde maatstaf gebruikte om mijn succes als zendeling aan af te meten. In *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* staat een lijstje met attitudes van succesrijke zendingen¹ en ik realiseerde mij dat een zendeling al die attitudes zelf in de hand heeft. Hoe de mensen in mijn zending op de evangelieboodschap reageerden, had ik niet in de hand, maar wat ik wel in de hand had, was de soort zendeling die ik verkoos te zijn. Mijn collega liet mij zien dat groter geloof in Jezus Christus en dankbaarheid voor zijn zegeningen mij in staat stelden om te zien in welke opzichten ik al een succesrijk zendeling was.

Geloof maakt wonderen zichtbaar

Ik besepte nederig dat mijn geloof niet groot genoeg was. Ik keek op welke gebieden ik meer geloof zou kunnen hebben en kwam er toen achter dat ik ontmoedigd raakte als de dingen niet volgens plan verliepen. In *Predik mijn evangelie* staat: 'ontmoediging verzwakt uw geloof. Als u uw verwachtingen naar beneden bijstelt, zal uw succes afnemen, het zal u aan impulsen ontbreken en u zult meer moeite hebben om de Geest te volgen.'² Ik besepte dat ik had toegestaan dat onze tegenslagen mijn geloof ondermijnden.

Ik begon te bidden om een verandering van hart en meer geloof. Ik vertrouwde ook op de belofte die in Mormon 9:21 staat: 'Wie gelooft in Christus, in geen enkel opzicht twijfelende, wat hij de Vader ook zal vragen in de naam van Christus, het zal hem gegeven worden; en die belofte is aan allen, zelfs tot aan de einden der aarde.' Die belofte bracht mij ertoe om vuriger te bidden voor de zegeningen

EEN SUCCESRIJK ZENDELING WORDEN

U weet dat u een succesrijk zending bent als u:

- Voelt dat de Geest door u getuigt.
- Mensen liefhebt en wilt dat zij eeuwig heil ontvangen.
- Stipt gehoorzaam bent.
- Christelijke eigenschappen ontwikkelt.
- Mensen voor de gevolgen van zonde waarschuwt. Hen vraagt om toezeggingen te doen en na te komen.
- Goede werken verricht en elke gelegenheid aangrijpt om mensen te helpen, of ze uw boodschap aanvaardden of niet.

Uit: *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), pp. 10–11.

NAAR AAN- VAARDING DOOR DE HEER STREVEN

‘Ik nodig u met heel mijn hart uit om naar aanvaarding door de Heer te streven en de zegeningen die Hij ons heeft beloofd te ontvangen. [...] We [kunnen] te weten [komen] dat we door Hem aanvaard zijn, ongeacht onze positie, status of sterfelijke beperkingen. Zijn liefdevolle aanvaarding zal ons motiveren, ons geloof vergroten en ons helpen om te gaan met alles waar we in het leven mee geconfronteerd worden. Ondanks onze moeilijkheden zullen we slagen, voorspoedig [zie Mosiah 2:22] zijn, en gemoedsrust [zie Mosiah 2:41] hebben.’

Ouderling Erich W. Kopschke van de Zeventig, ‘Aanvaard worden door de Heer’, *Liahona*, mei 2013, p. 106.

en wonderen die mijn collega en ik volgens ons nodig hadden, maar liet er altijd ‘uw wil geschiede’ op volgen. Die gebeden gaven mij de kracht om wijzigingen in onze plannen met meer geloof te accepteren, omdat ik wist dat onze hemelse Vader gelovige gebeden altijd verhoort — zelfs als onze gebedsverhoring anders uitpakt dan we verwachten. Ik ging ook meer inzien hoe de Heer ons dagelijks leidde.

Terwijl ik aan het vergroten van mijn geloof werkte, kwam ik erachter dat de positieve versie van de verklaring in *Predik mijn evangelie* waar was: als u uw verwachtingen naar boven bijstelt, zal uw succes toenemen, u zult meer impulsen hebben en u zult u geen moeite hebben om de Geest te volgen. Ook werd ik optimistischer over zendingswerk en mijn zendingsarbeid, doordat ik de wonderen die er dagelijks gebeurden, begon te zien en te waarderen.

Dankbaarheid doet jaloezie teniet

De Heer liet mij zien dat Hij elke dag wonderen voor ons had verricht — ik kon dat echter pas te zien toen ik moeite had gedaan om oprecht dankbaar te zijn. Dankbaarheid uiteten is meer dan louter een goede gewoonte of goede manieren. Toen ik jegens de Heer en anderen mijn dank uitte, vloede mij kracht toe. Ik was oprecht blij als andere zendingen succes hadden en was daar niet langer jaloezers over (zie Alma 29:14, 16). Ik concentreerde mij meer op wat ik had en wat er goed was gegaan in plaats van op wat er ontbrak en verkeerd was gegaan.

Ik ontdekte dat dankbaarheid het tegengif is tegen ons met anderen vergelijken. De keren dat ik mij geen

succesrijk zending voelde, was gewoonlijk als ik mijzelf wijsmaakte ‘dat ik niet zo goed was als zij’ of ‘dat zij er beter in waren dan ik’. Ook zag ik in dat de Heer ons goede voorbeelden geeft die we kunnen navolgen en evenaren. Satans vervalsing is daarentegen dat hij ons ertoe wil brengen om die voorbeelden als maatstaf te gebruiken en er onze waarde of ons succes aan op te hangen. Maar *Predik mijn evangelie* is hier duidelijk over: ‘Vergelijk uzelf niet met andere zendingen. En laat u er ook niet toe verleiden om uw resultaten met die van andere zendingen te vergelijken.’³ En mijn dankbaarheid hielp ook goed tegen hoogmoed, want zij herinnerde mij eraan dat de Heer dit werk leidt. Ik hoefde niet jaloezers te zijn op mijn medezendingen die meer succes leken te hebben.⁴

De ware maatstaf van succes

Voordat ik deze verandering van perspectief had, was ik zo gericht geweest op een specifieke soort zegening dat ik vergeten was oog te hebben voor de andere manieren waarop de Heer onze gebeden verhoorde en ons zendingswerk zegende. Uiteindelijk begon de Heer het zendingswerk in ons gebied op mooie en onverwachte manieren te zegenen. We vonden mensen die bereid waren om naar onze boodschap te luisteren, maar ik had tegen die tijd geleerd om mijn succes niet af te meten aan de keuzes van anderen.

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) citeerde de raad van een zendingspresident over zendingswerk: ‘doe uw uiterste best. Bid, werk hard en laat de oogst aan de Heer over.’⁵

De mate van mijn succes als zendeling hing in grote mate af van mijn bereidheid om mij te bekeren en hard te blijven werken.

In *Predik mijn evangelie* staat iets vergelijkbaars over succesrijke zendingen: '[Doe] uw uiterste best [...] om zielen tot Christus te brengen, en [streef] er oprecht naar [...] om er iets bij te leren en u te verbeteren.'⁶

Zo lang ik bereid was mij te bekeren, zo lang ik de Heer kon zeggen dat ik mijn best deed, kon ik erop vertrouwen dat ik een succesrijke zendeling was — ongeacht of mensen onze boodschap accepteerden of niet. De mate van mijn succes als zendeling kan in grote mate worden afgelezen aan mijn bereidheid om mij te bekeren en om hard te blijven werken.

In mijn dagboek staan veel wonderen uit die tijd van mijn zending genoemd. Naarmate ik ernaar streefde om getrouwer en dankbaarder te zijn, kreeg ik een beter perspectief, gaf ik

ontmoediging geen kans, en voelde ik de Geest in het werk in ruimere mate. Ik kwam erachter dat wat er in *Predik mijn evangelie* staat waar is: 'Als u uw uiterste best doet, kunt u nog steeds met teleurstelling te maken krijgen, maar zult u niet teleurgesteld in uzelf zijn. U kunt ervan uitgaan dat de Heer tevreden over u is als u voelt dat zijn Geest bij u is.'⁷ En als ik voelde dat de Heer tevreden over mij was, kon ik elke beproeving aan. ■

De auteur woont in Maine (VS).

NOTEN

1. Zie *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 11.
2. *Predik mijn evangelie*, p. 11.
3. *Predik mijn evangelie*, p. 11.
4. Zie Jeffrey R. Holland, 'De arbeiders in de wijngaard' *Liahona*, mei 2012, p. 31.
5. Gordon B. Hinckley, 'Zoek de lammeren, hoed de schapen', *Liahona*, juli 1999, p. 120.
6. *Predik mijn evangelie*, p. 11.
7. *Predik mijn evangelie*, p. 11.

WAT IS JOUW ERVARING?

'Ik ben onlangs van zending teruggekeerd en loop nu met mijn ziel onder mijn arm. Wat kan ik doen?'

Teruggekeerde zendingen, vertel ons alsjeblieft hoe jullie de overgang van je zending naar het gewone dagelijkse leven (studie, baan of iets anders) hebben gemaakt. E-mail je ervaring naar liahona@ldschurch.org of lever die online in op liahona.lds.org. Vermeld alsjeblieft je volledige naam, e-mailadres, wijk of gemeente.

Een *Predik mijn evangelie-* zending worden

**Ouderling
David A. Bednar**
van het Quorum
der Twaalf
Apostelen

*Je kunt het! De Heer die jij
vertegenwoordigt en dient,
weet dat je het kunt. Ik weet
dat je het kunt.*

Een apostel is allereerst en altijd een zending. Daarom doet het mij zeer veel genoegen om jullie als mededienstknechten in dit schitterende werk in de laatste dagen toe te spreken.

WAT IS EEN *PREDIK MIJN EVANGELIE*-ZENDELING?

Een *Predik mijn evangelie-*zending is een dienstknecht van de Heer, door profetie geroepen en door oplegging van handen gemachtigd, die het eeuwige en herstelde evangelie van de Heiland op diens manier verkondigt (zie LV 50:13–14, 17–24; LV 68:1).

Het allesomvattende doel van een zending, omschreven in *Predik mijn evangelie* is ‘anderen uitnodigen om tot Christus te komen, door met uw hulp het herstelde evangelie aan te nemen, met geloof in Jezus Christus en zijn verzoening, bekering, de doop, de gave van de Heilige Geest en volharding tot het einde toe.’¹

De heilige taak om het evangelie met gezag te verkondigen en de heilsverordeningen te bedienen, bestaat al sinds Adam uit de hof van Eden werd verbannen en zal van kracht blijven totdat ‘de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht’.²

VEREISTEN OM EEN *PREDIK MIJN EVANGELIE*-ZENDELING TE WORDEN

Ik wil vijf basisvereisten bespreken die van iemand een *Predik mijn evangelie*-zending maken.

Vereiste 1: *Predik mijn evangelie*-zendingen begrijpen dat ze Jezus Christus dienen en vertegenwoordigen.

Predik mijn evangelie-zendingen weten en begrijpen wie zij vertegenwoordigen, waarom ze dienen en wat zij moeten doen. Voltijdzendingen zijn geroepen en op de juiste wijze aangesteld als dienstknecht en vertegenwoordiger van de Heer Jezus Christus. Wij getuigen tot alle natie, geslacht, taal en volk van zijn naam, zijn bestaan, zijn goddelijkheid en van de zending van Jezus Christus (zie LV 133:37).

Wij hebben de Heer lief. Wij dienen Hem. Wij volgen Hem. Wij vertegenwoordigen Hem.

Zijn doeleinden moeten onze doeleinden zijn. Zijn interesses moeten onze interesses zijn. Zijn werk moet ons werk zijn. Zijn wegen moeten onze wegen zijn. Zijn wil moet in toenemende mate onze wil worden.

Als vertegenwoordiger van de Verlosser prediken wij de fundamentele leerstellingen en beginselen van zijn herstelde evangelie in eenvoud en duidelijkheid. Wij presenteren geen persoonlijke meningen of speculatieve leringen. Wij verkondigen en getuigen van eenvoudige herstelde waarheden op de wijze van de Heer en door de kracht van zijn Geest.

Predik mijn evangelie-zendingen begrijpen dat de taak om de Heiland te vertegenwoordigen en van Hem te getuigen nooit eindigt. Gedenk

Hem alsjeblift bij alles wat je denkt, bij alles wat je doet, en bij alles wat je wilt worden. En vertegenwoordig Hem op gepaste wijze bij alle kinderen van onze hemelse Vader met wie je in contact komt.

Vereiste 2: *Predik mijn evangelie*-zendingen nemen de geboden in acht.

Een essentiële vereiste om een *Predik mijn evangelie*-zending te worden is de Heiland waardig navolgen.

Laat mij op een zo duidelijk mogelijke manier een paar eenvoudige waarheden noemen.

- Wij zijn gemachtigde vertegenwoordigers van de Verlosser en Heiland van de wereld.
- Wij zijn geroepen om zijn herstelde en eeuwige evangelie te verkondigen.
- We kunnen niet met de smetten van de wereld behept zijn en tegelijkertijd Hem vertegenwoordigen en met macht in zijn heilige naam handelen.
- We kunnen anderen niet helpen bij het overwinnen van de slavernij van zonde als we zelf in zonde verstrikt zijn (zie LV 88:86).
- We kunnen anderen niet leren hoe ze zich moeten bekeren als we zelf niet hebben geleerd hoe we ons juist en volledig bekeren.
- We kunnen alleen datgene met macht verkondigen en prediken wat wij zelf bereid zijn te doen en te worden.
- God zal ons verantwoordelijk houden voor onze rechtschapen verlangens en waardige levenswandel om als zijn vertegenwoordiger te kunnen handelen.

Van ons wordt nu niet verwacht dat we volmaakt zijn. Maar ons is wel geboden rein te zijn en oprecht voor de Verlosser van Israël te wandelen. 'Wees rein, gij die de vaten des Heren draagt' (LV 38:42).

Bekering is een beginsel van hoop en genezing — niet van ontmoediging en wanhoop. Bekering stemt nederig — zij is niet beangstigend. Bekering is tegelijkertijd veeleisend en troostrijk, onbuigzaam en verzachtend. Bekering is een kostbare gave, mogelijk gemaakt door de verzoening van Christus, die we liefhebben, dienen en volgen.

Zelfs als je ernstige zonden hebt begaan, ben je of zul je door de

verzoening van Jezus Christus en oprechte bekering weer rein en waardig worden.

Er zijn jongeren die zich nog volledig moeten bekeren. Daar is het nu de tijd voor. Ik smeed je de dag van je bekering niet uit te stellen.

Er zijn jongeren die zich hebben bekeerd en zich blijven bekeren, die zich afvragen of ze al het nodige hebben gedaan om door de Heer aanvaard te worden (zie LV 97:8). Denk er alsjeblieft aan dat de Heer van je eist dat je rein bent, maar niet volmaakt. De Heilige Geest die weer in je leven werkzaam is, is de duidelijkste aanwijzing dat je vergeving van de Heer hebt ontvangen, omdat 'de Geest des Heren [...] niet in onheilige tempels [woont]' (Helaman 4:24). Zie ook in dat de opdracht om 'alle mensen te vergeven' (LV 64:10) ook inhoudt dat je jezelf vergeeft.

Predik mijn evangelie-zendingen zijn discipelen van de Heer Jezus Christus die hun verbonden eren en zijn geboden onderhouden.

Zorg dat je Hem altijd indachtig bent, en Hem rein en waardig kunt vertegenwoordigen.

Vereiste 3: *Predik mijn evangelie-zendingen verzamelen de woorden van het evangelie als een schat.*

Ik vraag je om 'de woorden des levens steeds als een schat in [je] gedachten' te verzamelen (LV 84:85). De woorden van het eeuwige leven verzamelen is meer dan ze bestuderen of uit het hoofd leren, net zoals zich vergasten aan de woorden van Christus (zie 2 Nephi 31:20; zie ook 2 Nephi 32:3) meer is dan een hapje proeven of een tussendoortje nuttigen. Verzamelen als een schat betekent voor mij zich concentreren en werken, ontdekken en in je opnemen, bepeinen en bidden, toepassen en leren, hoogschatten en waarderen, genieten en vervuld raken.

Je weet dat de zoons van Mosiah — vier geweldige zendingen, Ammon, Aäron, Omner en Himni genaamd — 'sterk [waren] geworden in de kennis der waarheid, want het waren mannen met een zuiver begrip

en zij hadden de Schriften zorgvuldig onderzocht' (Alma 17:2).

Deze kloekmoedige zendingen verzamelden de woorden van eeuwig leven voortdurend als een schat. Zij veronachtzaamden of bagatelliseerden hun individuele en gezamenlijke studie niet. Hun geestelijke begrip nestelde zich diep in hun ziel en de leerstellingen en beginselen van het evangelie werden door de macht van de Heilige Geest in hun hart bevestigd.

Als vertegenwoordiger van de Heiland hebben jij en ik de constante plicht om ijverig te werken en in ons hart en onze geest de fundamentele leerstellingen en beginselen van het herstelde evangelie te planten, in het bijzonder die welke in het Boek van Mormon staan. Doen we dat, dan is de beloofde zegen dat de Heilige Geest '[ons] alles in herinnering [zal] brengen' (Johannes 14:26) en ons onderwijs en getuigenis kracht zal bijzetten. Maar de Geest kan alleen met en door ons werken als we Hem iets geven om mee te werken. Hij kan niets in onze herinnering brengen wat we niet hebben geleerd (zie Alma 31:5).

Predik mijn evangelie-zendingen verzamelen de woorden van eeuwig leven voortdurend als een schat, zij verlaten zich op de kracht van het woord en zij dragen de kracht van het woord in zich. Zorg dat je Hem altijd indachtig bent, dat je waardig bent om Hem te vertegenwoordigen, en dat je je op de verzamelde kracht van het woord verlaat.

Vereiste 4: *Predik mijn evangelie*-zendingen begrijpen dat de Heilige Geest de ultieme en ware leraar is.

De Heilige Geest is het derde lid van de Godheid. Hij getuigt van alle waarheid en is de ultieme en ware leraar. De lessen en getuigenissen die wij geven, bereiden een onderzoeker voor, want hij zal zelf moeten handelen en leren.

Een van de belangrijkste taken die we als zending hebben, is onze onderzoekers uit te nodigen hun morele keuzevrijheid te gebruiken en in overeenstemming met de leringen van de Heiland te handelen. Een onderzoeker die geestelijke toezeggingen doet en nakomt — bijvoorbeeld om een getuigenis van de waarheid bidden, het Boek van Mormon lezen en erover bidden, de kerk bezoeken, en de geboden in acht nemen — zal geloof moeten oefenen, moeten handelen en zich moeten veranderen.

Jij en ik kunnen, ongeacht hoe ijverig we dienen, geen waarheid in het hart van onderzoekers pompen of proppen. We kunnen de boodschap van de waarheid hoogstens *tot* het hart brengen (zie 2 Nephi 33:1). Uiteindelijk zal een onderzoeker in rechtchapheid moeten handelen en daarmee de waarheid *in* zijn of haar eigen hart moeten toelaten. Alleen op

deze manier kunnen bekeerlingen en eerlijke waarheidszoekers zich geestelijk ontwikkelen en zelf antwoord op hun vragen krijgen.

Aangezien het onze taak is om onderzoekers door geloof en door de macht van de Heilige Geest te helpen leren, gaat dit werk nooit over mij en gaat het nooit over jou. Wij dienen alles in onze macht te doen om onze zendingstaak uit te voeren en tegelijk ‘een stap opzij te doen’, zodat de Heilige Geest zijn heilige taak en werk kan verrichten. In feite is alles wat jij of ik als vertegenwoordiger van de Heiland doen om willens en wetens de aandacht op onszelf te vestigen — door de boodschap die we presenteren, door de methoden die we gebruiken, of in onze manier van doen — een vorm van priestertij die afdoet aan de doeltreffendheid van de Heilige Geest als leraar.

‘Predikt hij door de Geest der waarheid of op een andere wijze? En indien het op een andere wijze gebeurt, is

het niet van God’ (LV 50:17–18).

Zorg dat je Hem altijd indachtig bent, en dat je waardig bent om Hem te vertegenwoordigen, zijn woord verzamelt en de ultieme en ware leraar, de Heilige Geest, toestaat van alle waarheid te getuigen.

Vereiste 5: *Predik mijn evangelie*-zendingen begrijpen dat onderwijzen veel meer inhoudt dan praten en vertellen.

Toen de Heiland Zich op de Olijfberg bevond, verklaarde Hij: ‘Weest dan niet van tevoren bezorgd wat gij zeggen moet, maar zegt wat u in die ure gegeven wordt; want gij zijt het niet, die spreekt, maar de Heilige Geest’ (Marcus 13:11).

De Heiland instrueerde de zendingen vroeg in het begin van deze bedeling als volgt: ‘Doet uw mond open en hij zal gevuld worden’ (LV 33:8, 10) en: ‘Verheft uw stem tot dit volk; spreekt de gedachten uit die Ik in uw hart zal leggen, en u zult niet worden

beschaamd tegenover de mensen; want het zal u in het uur zelf, ja, op het moment zelf, worden ingegeven, wat gij zult zeggen' (LV 100:5–6).

Deze Schriftteksten onderschrijven een veeleisend patroon dat nodig is om te prediken en onderzoekers de waarheid te leren. *Predik mijn evangelie*-zendingen weten dat ze geen les onderwijzen; ze onderwijzen mensen. Ze brengen of presenteren niet louter uit het hoofd geleerde boodschappen over een evangelieonderwerp. Ze nodigen waarheidszoekers uit de grote verandering van hart te ervaren. Ze begrijpen dat alleen praten en vertellen geen onderwijs is.

In het evangelie onderwijzen naar voorbeeld van de Heer omvat observeren, luisteren en onderscheiden, hetgeen allemaal voorafgaat aan praten. De volgorde van deze vier nauw met elkaar verbonden processen is van belang. Let erop dat actief observeren en luisteren voorafgaat aan onderscheiden, en dat observeren, luisteren en waarnemen voorafgaan aan spreken. Door dit patroon te volgen, kunnen zendingen met hun onderwijs de behoeften van onderzoekers vaststellen en lenigen.

Door te observeren, te luisteren en te onderscheiden, kan ons 'in die ure [...] het deel worden gegeven dat eenieder moet worden toegemeten' (LV 84:85) — de waarheden waar we nadruk op leggen en de antwoorden die we geven om de specifieke behoeften van een bepaalde onderzoeker te lenigen. Alleen door te observeren, luisteren en onderscheiden, kunnen we door de Geest geleid worden en datgene zeggen en doen wat het nuttigst zal zijn voor wie we dienen.

Observeren is een essentiële voorbereiding om de geestelijke gave van

onderscheid te ontvangen. Onderscheiden is met geestelijke ogen zien *en* met het hart voelen — de onjuistheid van een idee, de goedheid in een ander mens, of het volgende beginsel dat de onderzoeker ten goede zal komen, zien en voelen. Onderscheiden is met geestelijke oren horen *en* met het hart voelen — de onuitgesproken zorg in een uitspraak of vraag, de waarheid van een getuigenis of leerstelling, of de zekerheid en vrede die van de macht van de Heilige Geest afkomstig is, horen en voelen.

Predik mijn evangelie-zendingen handelen met geloof en laten zich leiden door de Geest om hun onderzoekers de waarheid te leren. Zorg dat je Hem altijd indachtig bent; dat je waardig bent om Hem te vertegenwoordigen; dat je zijn woord verzamelt; dat je de Heilige Geest van alle waarheid laat getuigen; dat je observeert, luistert en onderscheidt terwijl je tot oprechte waarheidszoekers van Jezus Christus getuigt.

JE KUNT HET!

Je leest deze boodschap en gelooft dat alle andere jongeren kunnen en

zullen doen wat ik net besproken heb. Maar misschien vraag je je af of jij het wel kunt. Luister alsjeblieft. Je kunt het!

Als ik mijn hartenwens in vervulling kon laten gaan, zou ik een paar minuten met ieder van jullie afzonderlijk willen praten. Ik zou je de hand schudden, je naar mij toehalen en je in de ogen kijken, en zeggen: 'Je kunt het! De Heer die je vertegenwoordigt en dient, weet dat je het kunt. Ik weet dat je het kunt. En als zijn dienstknecht beloof ik je dat Hij je zal helpen. Vergeet alsjeblieft nooit dat je het met zijn hulp en in zijn kracht kunt!'

Ik hou van je en bid dat jij, als je eraan werkt om te worden wat je moet worden, de stem en de leiding van de Heer zult herkennen en daar in geloof op zult reageren. Dan zul je waarlijk een krachtige en doeltreffende vertegenwoordiger van de Heer Jezus Christus worden. ■

Naar een toespraak gehouden op 24 juni 2011 in een devotional aan het opleidingscentrum voor zendingen in Provo.

NOTEN

1. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk* (2004), p. 1.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 153.

Gewoon GLIMLACHEN en NEE ZEGGEN

Hazel Marie Tibule

Eens liep ik in de zomer stage op een eiland in Bicol (Filipijnen). Het uitzicht op de zee was schitterend en ik keek steeds uit naar de ochtend.

Maar ik zag op tegen de avonden. Want dan begonnen de mensen in het kamp met drinken en feesten. We werden vaak uitgenodigd voor dergelijke feestjes en mijn collega's en ik moesten wel komen, want als we niet gingen werd dat als respectloos gezien.

Het eerste feestje was een welkomstfeestje voor stagiaires. Ik wilde liever niet gaan, omdat ik er zeker van was dat ze ons drankjes zouden aanbieden en ik niet wist hoe ik dat kon afslaan. Ik belde een vriend in mijn thuiswijk, die mij goede raad gaf. Dat gaf de burger moed.

Toen het feestje begon, boden zij ons een drankje aan, maar ze stonden er gelukkig niet op dat we het opdrongen. Aangezien mijn medestagiaires accepteerden dat ik niet dronk, ging het mij goed af om de volgende drankjes af te slaan — tot op een zekere avond. Tijdens een van de feestjes verscheen de directeur van het bedrijf. Hij had een fles *lambanog* (een plaatselijke wijn van het sap van de

kokosnoot) bij zich. Kort na zijn komst zag ik hem een paar glazen met de wijn vullen. Toen zei hij: 'Je moet het leren drinken' en gaf het glas aan een van de stagiaires. Ze dronk het glas snel leeg.

Mijn hart begon te bonzen. Ik zou al snel aan de beurt zijn. Ik fluisterde binnensmonds: 'Ik drink het niet. Ik

Ik had wel vaker een drankje afgeslagen, maar nu bood de directeur van het bedrijf mij een glas wijn aan.

drink het niet.' Toen bood de directeur mij een glas wijn aan. Ik wist niet wat ik moest doen. Mijn medestagiaires keken naar me, benieuwd hoe ik zou reageren. Ik glimlachte en zei op bescheiden toon: 'Het spijt mij, meneer, maar ik drink niet.'

Ik wist dat ik hem teleurstelde. Hij vroeg waarom ik niet dronk. Ik antwoordde: 'Ik ben mormoon.'

Hij zei: 'Die godsdienst ken ik niet. Het klinkt als een soort voedsel.' Iedereen moest lachen.

Ik glimlachte, niet vanwege zijn grapje, maar omdat ik wist dat ik het juiste had gedaan.

Niemand heeft me ooit nog een drankje aangeboden. Niet dat ze niet de spot met mij dreven, zelfs mijn eigen vrienden lieten zich niet onbetuigd. Een van hen zei zelfs dat ik loog, omdat het gewoon niet kon dat leden van de kerk niet dronken. In deze periode voelde ik de druk die soms op leden van de kerk wordt uitgeoefend.

Ik heb veel geleerd van mijn verblijf op het eiland, niet alleen academisch, maar ook spiritueel. Ik kwam erachter dat er altijd wel spot zal zijn, maar ook dat de Geest van de Heer ons altijd zal helpen om het juiste te doen. ■

De auteur woont in Manila (Filipijnen).

Ouderling
Adrián Ochoa
van de Zeventig

Wil je lekker in je vel zitten en lichamenlijk en emotioneel meer vertrouwen uitstralen? Aan je conditie werken helpt.

Ik las onlangs een interessant idee dat met een goede conditie te maken had. Ik las dat je, als je 's ochtends vroeg opstaat, je sportkleding aantrekt en denkt: ik trek mijn sportkleding aan, ga naar buiten om te wandelen, en als het goed voelt, ga ik joggen, voordat je het weet een goede conditietraining hebt gedaan. Een dergelijk eenvoudig plan kan je helpen om een goede fitnessstraining te ontwikkelen en in vorm te blijven. Voor veel mensen zijn beginnen en regelmaat het moeilijkst. Maar als je beseft dat lichaamsbeweging niet alleen je lichaam ten goede komt, maar ook je geest, zal dat je een impuls geven om een betere conditie te krijgen. Door aan lichamenlijke oefening te doen, zul je je energiek, sterk, zeker en kwiek voelen.

Ik herinner mij een verhaal over een vogel die zijn veren inruilde voor wormen. Dat was een makkelijke manier om aan voedsel te komen. De vogel dacht dat hij genoeg veren had. Hij ruilde gewoon zijn veren in en daardoor hoefde hij 's ochtends niet vroeg op om op wormen te jagen. Hij kon de hele dag op zijn nest zitten en hoefde geen spier te verroeren. Maar uiteindelijk kwam deze vogel erachter

dat hij al zijn veren kwijt was en niet meer kon vliegen.

Dat kan iedereen overkomen die in de valkuil van slechte gewoonten, een lui leventje, of het gebruik van verslavende middelen valt. In *Voor de kracht van de jeugd* lezen we dat die zaken 'schade toe[brengen] aan je lichamenlijk, psychisch, emotioneel en geestelijk welzijn. Ze verstoren de relatie met gezinsleden en vrienden, en verminderen je gevoel van eigenwaarde. Ze beperken je keuzevrijheid.¹ Een actief leven en de juiste voeding behoeden je voor die slechte gewoonten. Als de vogel was blijven vliegen en jagen, had hij nooit zijn veren verloren. Evenzo, als we 'onze vleugels uitslaan' en regelmatig aan lichaamsbeweging doen, zullen we gewoonten die schadelijk zijn en waarmee we ons verlagen, kunnen mijden.

Sommige mensen hebben lichamenlijke problemen, andere hebben een slechte emotionele gezondheid. Het leven kan soms moeilijk zijn en soms kampen we met angst, neerslachtigheid of een gebrek aan zelfvertrouwen. Bedenk echter dat sporten en werken zowel de lichamenlijke als de emotionele gezondheid ten goede

komen. 'Voor je lichaam zorgen komt ook je geest ten goede en herinnert je eraan dat je een kind van God bent en dat je zelfverzekerd en gelukkig kunt zijn. Onze emotionele, lichamenlijke en geestelijke conditie houden allemaal verband met elkaar.' In *Voor de kracht van de jeugd* staat: 'Je emotionele gezondheid is ook belangrijk, want die kan van invloed zijn op je spirituele en lichamenlijke gezondheid. Teleurstelling en incidenteel verdriet maken deel uit van het leven. Als je je echter lange tijd verdrietig, hopeloos, angstig of neerslachtig voelt, ga dan met je ouders en bisschop praten, en zoek hulp.'²

Waarom zijn er mensen die energiever en gelukkiger lijken te zijn dan wij? Een belangrijke reden is gewoonte. Als we vanuit een spiritueel perspectief naar ons lichaam kijken en begrijpen dat het 'een tempel [is], een gave van God', zullen we er goed voor zorgen en het heilig houden.³

Voor mij betekent *heilig* schoon, sterk en gezond. Een van de manieren waarop onze Vader in de hemel ons helpt ons lichaam heilig te houden is het woord van wijsheid. In *Voor de kracht van de jeugd* wordt

WEES STERK, LEEF GEZOND, WEES SLIM

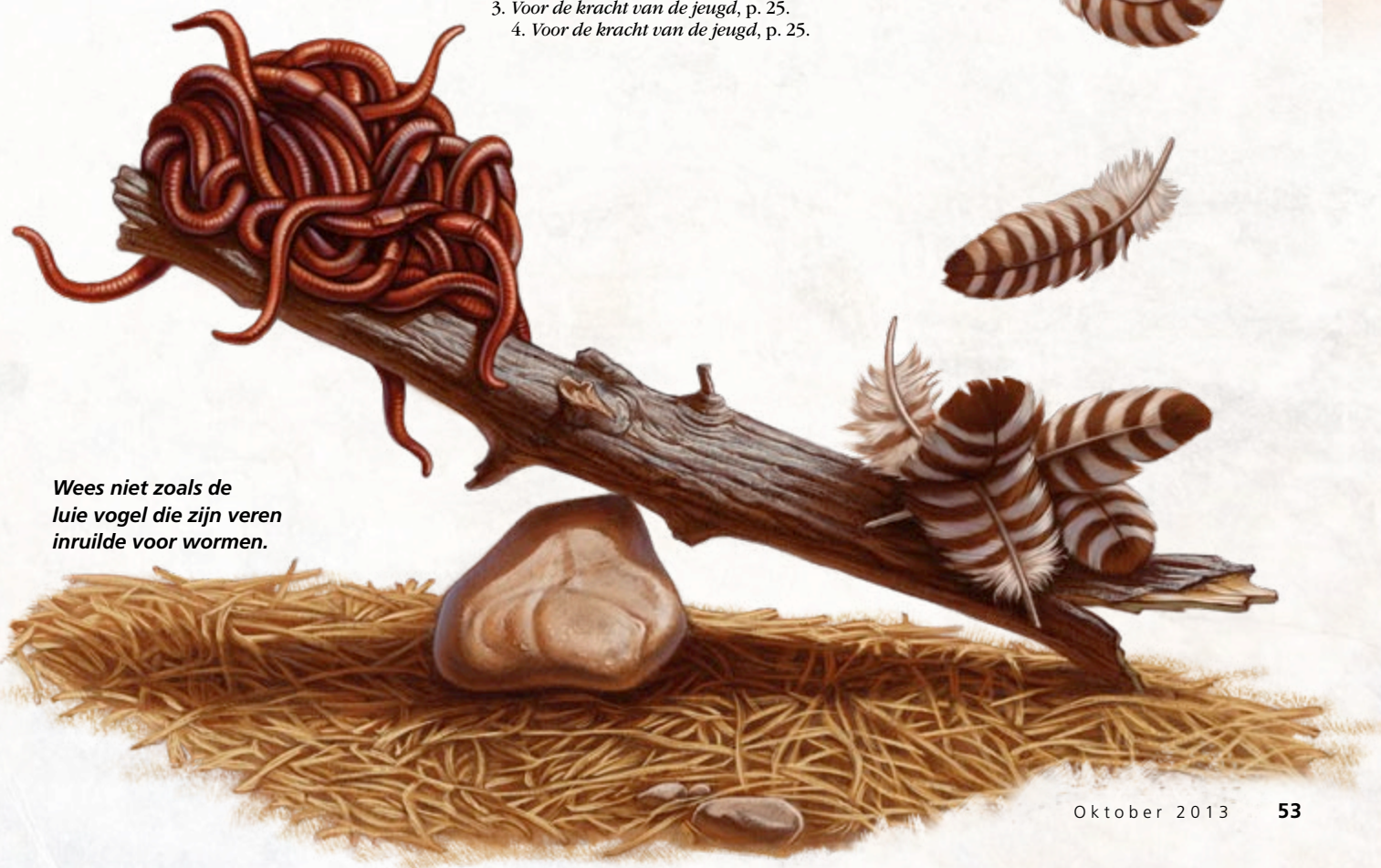
uitgelegd: 'Als je deze wet gehoorzaamt, zul je vrij blijven van schadelijke verslavingen en je leven in de hand houden. Dan word je gezegend met een gezond lichaam, een helder verstand en de leiding van de Heilige Geest. Je bent dan voorbereid om de Heer te dienen. Laat Satan of anderen je nooit wijsmaken dat je door overtreding van het woord van wijsheid gelukkiger, populairder of aantrekkelijker wordt.'⁴ Houd je aan het woord van wijsheid en vergeet niet dat je, door voor je lichaam en geest te zorgen, de kans hebt om 'wijsheid [te] vinden en grote schatten aan kennis' (LV 89:19).

In plaats van een luie vogel te zijn die zijn veren inruilt, kun je beter je gympen aantrekken en actief zijn. Sport regelmatig. Ga op je favoriete sport of zoek vrienden met wie je kunt rennen of een andere sport kunt doen. Als je fysiek bezig bent, train je niet alleen je lichaam, maar ook je geest. Lichaamsbeweging is ook goed voor je emotionele gezondheid. Denk eraan dat het niet echt belangrijk is hoe snel of atletisch je bent — het gaat erom hoe constant je bent. Als je regelmatig aan sport doet, zul je niet alleen gelukkiger zijn, maar je zult ook sterker, gezonder en slimmer worden. ■

NOTEN

1. *Voor de kracht van de jeugd* (boekje, 2011), p. 27.
2. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 27.
3. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 25.
4. *Voor de kracht van de jeugd*, p. 25.

Wees niet zoals de luie vogel die zijn veren inruilde voor wormen.

IN ZIJN VOETSPOREN TREDEN

—*—*
Zoals de Heiland worden is een geleidelijk proces dat een heel leven duurt. Je kunt elke dag een klein stapje nemen.
—*—*

Melissa Zenteno

Kerkelijke tijdschriften

De Schriften moedigen ons aan om zoals Jezus te worden en te 'wandelen, als Hij gewandeld heeft' (1 Johannes 2:6). Maar die eerste stap zetten, kan moeilijk zijn — vooral als je niet weet hoe je moet beginnen.

Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk biedt echter hulp. Wellicht denk je dat het een handleiding voor voltijd-zendingen is, maar in feite is het een geweldig hulpmiddel dat je op weg kan helpen om zoals de Heiland te worden. In hoofdstuk 6 wordt uitgelegd hoe je je negen specifieke christelijke eigenschappen kunt eigen maken.

Ik geef je nu een paar suggesties om aan de hand van *Predik mijn evangelie* en de Schriften christelijke eigenschappen te ontwikkelen:

- Sla om te beginnen de eigenschappen-test aan het eind van hoofdstuk 6 in *Predik mijn evangelie* (p. 137) op. Deze test kan je helpen bepalen wat je sterke geestelijke eigenschappen zijn en aan welke je nog moet werken.

- Kies na de test onder gebed een eigenschap uit waarop je je gaat concentreren. Je kunt overwegen of je in hoofdstuk 6 de paragraaf over die eigenschap wilt lezen.
- Stel duidelijke, meetbare doelen om die eigenschap te ontwikkelen. Bepaal hoe lang je aan deze eigenschap wilt werken. Kijk daarna hoe je ervoor staat. Als je bijvoorbeeld meer naastenliefde wilt ontwikkelen, kun je jezelf ten doel stellen om een week lang drie keer per dag iets positiefs over je broer of zus te zeggen. Aan het eind van die week evalueer je hoe je het er vanaf hebt gebracht en stel je je doelstelling bij om je vooruitgang voort te zetten.
- In *Predik mijn evangelie* staan bij elke eigenschap bijpassende Schriftteksten. Je kunt deze teksten bestuderen en onderwijls opschrijven welke ingevingen je krijgt.

- Vraag je hemelse Vader om hulp bij de ontwikkeling van een christelijk karakter. Vraag specifieke hulp zoals: 'Wilt U mij alstublieft de kracht geven om niet boos te worden als mijn broer of zus aan mijn spullen zit.' Hoe specifieker je gebeden zijn, hoe makkelijker het is om het antwoord van de Heer te herkennen.

Zoals de Heiland worden is een geleidelijk proces dat een heel leven duurt. Soms lijkt het je misschien moeilijker dan natuurkunde voor gevorderden. Maar raak niet ontmoedigd. De Heiland belooft ons: 'Wie licht ontvangt en in God blijft, ontvangt meer licht; en dat licht wordt steeds helderder tot de volle dag toe' (LV 50:24). Als we licht en waarheid ontvangen, bestuderen en toepassen, en God elke dag blijven volgen, kunnen we er zeker van zijn dat we meer op onze Heiland, Jezus Christus, gaan lijken. ■

DAGELIJKSE TAKEN

Kleine, dagelijkse handelingen zijn voetstappen op het pad waarop we zoals de Heiland worden. Overweeg deze aanvullende activiteiten die je zullen helpen om christelijke eigenschappen te ontwikkelen:

- Lees de Schriftteksten in de Gids bij de Schriften die verband houden met de eigenschap die je je eigen wilt maken.
- Bid dagelijks of je gezegend mag worden met het verlangen om je te veranderen en de kracht om je te verbeteren.
- Houd in een dagboek bij hoeveel vooruitgang je maakt.
- Praat met je ouders. Vertel ze welke doelen je jezelf hebt gesteld, zodat ze je er bij kunnen helpen.

MEEDOEN MET DE DISCUSSIE

In de maand oktober bestuderen jullie hoe je christelijker kunt worden (als je wijk of gemeente de lessen in het Nederlands heeft). Kies na dit artikel gelezen te hebben onder gebed een eigenschap uit waar je deze week of maand aan kunt werken. Je kunt een doel stellen en je vooruitgang evalueren. Was je bijvoorbeeld vriendelijker, gehoorzamer of geduldiger? Hoe heeft je doel om christelijker te zijn je geholpen om problemen op te lossen? Overweeg je ervaringen met andere jongeren of met je ouders te bespreken.

‘Wat zeg ik als mensen mij vragen waarom sommige leden van de kerk onze normen niet naleven?’

Het zou geweldig zijn als alle kerkleden het evangelie volledig naleefden. Ze zouden niet alleen meer gezegend worden, maar ook een geweldig voorbeeld voor anderen zijn. Maar we zijn sterfelijk, dus schieten we tot op zekere hoogte tekort. De belangrijkste reden dat sommigen het evangelie vollediger naleven dan anderen, is dat we allemaal in verschillende fasen van onze bekering zijn. De kracht van ons getuigenis verschilt. Ieder heeft andere problemen en andere hulpbronnen en vangnetten.

Termen als ‘bekering’ en ‘getuigenis’ zeggen mensen die niet tot de kerk behoren wellicht niet zoveel, maar ze zullen wel begrijpen dat ieder zijn leven kan leiden zoals hij of zij dat wil. Je kunt uitleggen dat Vader in de hemel het zo bedoeld heeft. Hij heeft ons onze keuzevrijheid gegeven, zodat we geestelijk kunnen groeien door juiste keuzes te maken. Maar onze hemelse Vader wist ook dat iedereen — uitgezonderd Jezus Christus — fouten zou maken. Daarom heeft Hij ons een Heiland gegeven. Dankzij de verzoening kunnen we ons bekeren, vergeving ontvangen, van onze fouten leren en verder gaan met ons leven.

Je kunt ook zeggen dat we hen die zich niet aan de normen van de kerk houden niet veroordelen. In plaats daarvan proberen we hen te helpen, hen te begrijpen, en geduld te tonen. Hoewel we de zonde niet goedkeuren, veroordelen we de zondaar niet (zie Johannes 8:11). Bekering is nog steeds mogelijk, voor ons allemaal.

Onderzoek de Schriften

Het antwoord op de vraag staat in de Schriften. Als mensen de geboden niet in acht nemen, moeten we niet met een oordeel klaarstaan (zie Matteüs 7:1). In Romeinen 3:23 staat: ‘Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods’ Het is echter wel zo dat de leden van de kerk moeten proberen om gehoorzaam te zijn.

Madison M. (13), Texas, VS

Onderwijs in de verzoening

Als mensen zoiets zeggen over een lid dat zich niet aan de regels houdt, dan doe ik daar niet aan mee, maar probeer ze iets over de verzoening te vertellen. Ik zeg ze dat we dan wel mormoon zijn, maar zeker niet volmaakt, en dat we de verzoening hebben, waardoor we ons van onze zonden kunnen bekeren en onze fouten kunnen rechtzetten. Dat leidt gewoonlijk tot veel meer vragen.

Jayde H. (16), Oregon, VS

De kerk leert ons goed te doen

Net als iedereen krijgen kerkleden met problemen en verleidingen te maken. We hebben allemaal zwakheden, maar dat wil niet zeggen dat de kerk niet waar is. Het is de Kerk van Jezus Christus, die mensen leert dat het evangelie waar is en hun de verhoging aanbiedt. Het is de natuurlijke mens die de geboden

on gehoorzaam is (zie Mosiah 3:19), en dat kun je de kerk niet aanrekenen. De kerk leert ons goede werken te doen. Maar de keuze is aan ons.

Lavinia S. (19), Bulacan, Filippijnen

De normen zijn voor ons geluk

Dit vind ik een hele goede vraag, omdat ik een paar mensen ken die door verkeerde keuzes van het evangelie zijn afgedwaald. De

Heer geeft ons geboden voor ons geluk en om 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39). De Heer wil dat we bij Hem terugkeren; Hij wil echter wel dat we daar zelf voor kiezen. Dat is de reden dat sommigen zich niet aan de normen houden. De normen zijn mij persoonlijk tot steun, omdat ik weet dat mijn hemelse Vader mij die gegeven heeft, zodat ik naar Hem kan terugkeren en daar gelukkig zijn. Zij zijn het bewijs dat Hij van ons houdt.

Morgane D. (18), Languedoc-Roussillon, Frankrijk

Wees een voorbeeld

De kerk is van groot belang om de geboden van onze hemelse Vader na te kunnen leven en eens naar Hem terug te keren. Maar ook al is

iemand lid van de kerk, dan wil dat nog niet zeggen dat hij of zij altijd het goede doet. Kijk eens naar onze wereld. Die is vol met goddeloosheid en gruweldaden, zelfs al wordt die bewoond door mensen die in het

voorsterfelijk leven besloten om Jezus Christus te volgen. Ik denk dat we het beste een goed voorbeeld voor onze vrienden kunnen zijn.

Kaden S. (15), Utah, VS

Bid voor ze en ga bij ze langs

De leden die zich niet aan de normen houden, hebben wellicht geen getuigenis van Jezus Christus. We behoren voor hen te bidden dat ze de leiding van de Geest verlangen en zelf een getuigenis krijgen. We behoren bij deze mensen langs te gaan en ze dichter bij Christus te brengen.

Andrea C. (13), Lima, Peru

Onze normen naleven

Net zoals dat in andere organisaties en godsdiensten het geval is, zijn er mensen die wel of niet toegewijd zijn.

We behoren onze

normen zo goed mogelijk na te leven en hopen en bidden dat anderen dat ook doen.

Maren S. (16), Arizona, VS

ANDEREN ZIEN ZOALS ZIJ KUNNEN WORDEN

'Wij moeten die mensen niet zien zoals ze zijn, maar

zoals ze kunnen worden. Ik smeed u om op die manier aan ze te denken.'

Thomas S. Monson, 'Anderen zien zoals zij kunnen worden', *Liahona*, november 2012, p. 70.

VOLGENDE VRAAG

'Ik probeer mijn gedachten rein te houden, maar er zijn zoveel verleidingen. Hoe kan ik mijn gedachten rein houden?'

Stuur je antwoord en, als je wilt, een foto met hoge resolutie vóór 15 november naar liahona@ldschurch.org of per post naar het adres op p. 3.

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief: (1) volledige naam, (2) geboortedatum, (3) wijk of gemeente, (4) ring of district, (5) je schriftelijke toestemming en, als je jonger dan achttien jaar bent, die van je ouders om je antwoord en foto af te drukken (een e-mailbericht is voldoende).

**Ouderling
C. Scott Grow**
van de Zeventig

Je helpen bij je bekering is een bijzonder aspect van de roeping van een bisschop. Je geweten zal je vertellen wanneer je met hem moet gaan praten.

Misschien vraag je je af waarom je gezegd wordt om de ernstige zonden die je hebt begaan aan je bisschop of gemeentepresident te belijden. Misschien denk je wel: is bekering geen persoonlijke zaak tussen mij en de Heer? Ik ben ermee opgehouden en heb het aan God beleden, waarom moet ik dan ook nog met mijn bisschop praten?

Waarom de bisschop en niet iemand anders?

Veel jongeren vinden het prettiger om hun fouten aan hun ouders of hun jeugdleiders te vertellen. Hoewel je ouders en leid(st)ers je de nodige steun en raad kunnen geven, heeft de Heer verklaard dat de bisschop een rechter in Israël is (zie LV 107:72, 74). Het is zijn taak om te bepalen of de leden in zijn wijk waardig zijn. Door ordening en een rechtschapen leven heeft de bisschop recht op openbaring van de Heilige Geest omtrent de leden van zijn wijk, met inbegrip van jou.

De bisschop kan je bij je bekeringsproces helpen op een manier die je ouders of andere leid(st)ers niet geven is. Als de zonde ernstig is, kan hij

WAAROM EN WAT MOET IK AAN MIJN BISSCHOP BELIJDEN?

ertoe overgaan om je voorrechten in de kerk te beperken. Hij kan je bijvoorbeeld, als onderdeel van je bekeringsproces, vragen om een tijdje niet van het avondmaal te nemen of het priesterschap uit te oefenen. Hij zal je begeleiden en Hij bepaalt wanneer je weer aan die heilige zaken deel kunt nemen.

Je bisschop zal je vertellen wat je kunt doen om jezelf tegen verleiding te wapenen. Hij kan je vragen een bepaald evangelisch onderwerp te bestuderen, bijvoorbeeld bekering, en hem te vertellen wat je ervan geleerd

hebt. Hij kan je vragen om elke week bij hem langs te komen om te vertellen wat je doet om verleiding uit de weg te gaan.

Wanneer moet ik met hem gaan praten?

Misschien denk je: dat klinkt allemaal redelijk, maar hoe weet ik dat wat ik gedaan, heb ernstig genoeg is om met mijn bisschop te gaan praten? Het korte antwoord is: 'Je geweten zal je dat laten weten.' Als je geweten spreekt, handel dan direct (zie Alma 34:31–34).

Koning Benjamin merkt over zonde op: 'Ik kan u niet alle manieren vertellen waarop gij zonde kunt begaan, want er zijn allerlei wegen en wijzen, ja, zovele dat ik ze niet tellen kan' (Mosiah 4:29). In plaats van een uitgebreide opsomming te geven van zaken die je aan je bisschop behoort te belijden, bespreek ik liever een aantal beginselen aan de hand waarvan je kunt bepalen of je met je bisschop moet gaan praten.

Welke zonden moet ik belijden?

Ik weet dat je probeert gehoorzaam te zijn, maar misschien heb je een paar fouten gemaakt — zelfs ernstige fouten. De meeste fouten die mensen maken kunnen in persoonlijk gebed en oprechte bekering worden rechtgetrokken. Sommige fouten, in het bijzonder inzake onzedelijkheid, dienen aan je bisschop te worden beleden, voordat je vergeving van de Heer kunt ontvangen.

Als je denkt aan de fouten die je hebt gemaakt, voel je je misschien schuldig, verloren, ongelukkig of zelfs ellendig. Als je die gevoelens hebt, dan moet je waarschijnlijk met je bisschop over die fouten praten.

Denk niet dat het zo'n vaart niet loopt en probeer je fouten ook niet goed te praten. Misschien denk je: ik schaam me veel te veel om de bisschop te vertellen wat ik gedaan heb. Hij zal dat nooit achter mij zoeken. Wat ik hem ga vertellen, zal hem choqueren. Ik zal in zijn achting dalen.'

Ik beloof je dat hij je niet zal veroordelen. Als dienstknecht van de Heer zal hij liefdevol zijn en begripvol naar je luisteren. Daarna zal hij je bij het bekeringsproces helpen. Hij is de genadige gezant van de Heer die je rein zal helpen worden door de verzoening van Jezus Christus.

De Heer heeft gezegd: 'Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan.

'Hierdoor zult gij weten of iemand zich van zijn zonden bekeert — zie, hij zal ze belijden en ze verzaken' (LV 58:42–43).

Als je je zonden belijdt en verzaakt, zal de Heer je vergeven. Je zult je niet hoeven te verantwoorden voor die zonden als de tijd komt om geoordeeld te worden.

En als ik mijn zonden niet belijdt?

Soms verzaakt iemand zijn ernstig zondige gedrag zonder het ooit aan zijn of haar bisschop te belijden. Als gevolg daarvan blijft die persoon de last van zonde met zich meedragen, in plaats van de Heiland die last te laten wegnemen.

Laat mij je een voorbeeld geven. Enkele jaren geleden voerde ik op een avond tempelaanbevelingsgesprekken met een aantal volwassen leden. Zo ook met een vrouw van middelbare leeftijd. Ze was in de tempel getrouwd en was al haar hele leven actief in de kerk.

Ik zag dat ze ergens over in zat. Toen het gesprek vorderde, ontving ik

inspiratie. Ik zei tegen haar: 'Zuster, ik heb de indruk dat u als tiener een ernstige fout hebt gemaakt die u niet aan een priesterschapsleider hebt beleden? Zou u dat met mij willen bespreken?'

Ze begon ineens te huilen. Ze zei mij dat ik het bij het juiste eind had, en dat ze zich er nooit toe had kunnen brengen om het aan haar bisschop te belijden, omdat ze zich ervoor schaamde. Ze vertrouwde mij voldoende details toe over haar misstap om haar waardigheid te kunnen bepalen.

De belijdenis van haar zonden aan haar priesterschapsleider vormde het eind van haar bekeringsproces, niet het begin. Ze had de last en het verdriet van haar zonde dertig jaar lang onnodig meegedragen.

Omdat ze de laatste stap van haar bekering had voltooid, voelde ze zich niet meer schuldig. Ik ben haar na ons gesprek op die bewuste avond nog wel eens tegengekomen. Je zag aan haar dat er een last van haar was afgevallen, ze zag er gelukkig uit.

Laat ik je ook zeggen dat ik niet meer weet hoe ze heette. De Heer kan dergelijke herinneringen bij bisschoppen wegnemen. Wat ik mij wel herinner is dat een vrouw van middelbare leeftijd, door haar zonde aan haar priesterschapsleider te belijden, verlost werd van schuldgevoelens die ze veel te lang met zich had meegedragen.

Bega die vergissing alsjeblieft niet. Als je schuldgevoelens hebt, maar niet zeker weet of je ermee naar je

bisschop moet gaan, ga dan naar hem toe. Laat je door hem helpen. Zorg dat je niet blijft rondlopen met een vervelend schuldgevoel. Doe dat jezelf niet aan. Door je zonden aan je bisschop te belijden en je te bekeren zal de Heer die last bij je wegnemen (zie Jesaja 1:18).

Waarom moet ik mij bekeren?

Jezus Christus heeft door zijn zoenoffer voor de zonden van alle mensen geboet. Hij vraagt je je te bekeren en zo nog meer verdriet en leed te voorkomen. ‘Bekeer u, opdat [...] uw lijden [niet] hevig zij — hoe hevig weet u niet, hoe intens weet u niet, ja, hoe zwaar te dragen weet u niet.

‘Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren;

‘maar als zij zich niet bekeren, moeten zij lijden zoals Ik [...]

‘Welnu, Ik gebied u wederom zich

te bekeren, [...] en dat u uw zonden belijdt, opdat u die straffen waarvan Ik heb gesproken [...] niet zult ondergaan’ (LV 19:15–17, 20).

Ik getuig dat Jezus Christus door zijn lijden al voor jouw zonden heeft geboet. Je kunt vergiffenis krijgen als je je bekeert. Probeer niet zelf voor je zonden te boeten. Je kunt jezelf niet verlossen, hoeveel je ook lijdt; je kunt alleen door de verzoening vergeving krijgen.

Ik hoop dat je geloof in Christus en zijn verzoening zult oefenen. Ik getuig in de naam van Jezus Christus dat je, door je te bekeren en zo nodig naar je bisschop te gaan om je zonden te belijden, rein kunt worden. Bovendien kun je door de genade van de Heiland — zijn schragende kracht — gesterkt worden in je vermogen om in de toekomst verleiding te weerstaan. Aldus krijg je gemoedsrust en geluk in dit leven en beërf je het eeuwige leven in de toekomstige wereld. ■

ONZE GROTE HEELMEESTER

‘De Heiland wordt vaak de grote Heelmeester genoemd [...]. Schuldgevoel is voor de geest wat pijn voor het lichaam is — een waarschuwing voor gevaar en bescherming tegen nog meer schade. Uit de verzoening van de Heiland vloeit de helende balsem die onze geestelijke wonden kan genezen en schuld kan wegnemen. Let wel, die balsem werkt alleen door de beginselen van geloof in de Heer Jezus Christus, bekering en voortdurende gehoorzaamheid. De gevolgen van oprechte bekering zijn gemoedsrust, troost, en geestelijke genezing en hernieuwing.

‘Uw bisschop of gemeentepresident is de assistent van de geestelijke heelmeester die bevoegd is om u bij uw bekering en genezing te helpen.’

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Wij geloven kuis te moeten zijn’, *Liahona*, mei 2013, p. 44.

Ouderling O. Vincent Haleck
van de Zeventig

De Heiland toelaten

'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen' (Openbaring 3:20).

Toen ik jong was, haalde mijn moeder in de kersttijd een plaat van de Heiland die op een deur klopt tevoorschijn. We waren nog geen lid van de kerk en ik vroeg altijd: 'Waarom klopt Jezus op de deur? Wie staat er aan de andere kant?'

Een paar jaar later zag ik dat de deur waarop Jezus klopte geen deurkruk had. De persoon die aan de andere kant van de deur stond, moest opendoen. Nu weet ik wie er aan de andere kant van de deur staat. Dat zijn wij! De Heiland klopt aan en wij moeten allemaal de deur openen en Hem in ons leven uitnodigen.

Toen ik een tiener was, besloot ik de Heiland in mijn leven uit te nodigen door mij te laten dopen en lid van de

kerk te worden. Mijn vrienden gaven mij het goede voorbeeld. En ook mijn oma. Zij was tempelwerkster in de Los Angelestempel (Californië). Zij ging 's ochtends om vier uur de deur uit om de Heer in de tempel te dienen.

Twee jaar na mijn doop besloot ik dat ik de Heer als voltijdzending wilde dienen. Op mijn zending heb ik veel mensen over de Heiland verteld, zodat ze Hem in hun leven konden uitnodigen.

Later werd ik zendingspresident in Samoa. Ik vroeg de nieuwe zendingen altijd wanneer zij besloten hadden om op zending te gaan. Velen zeiden dat ze al in het jeugdwerk hadden besloten om op zending te gaan!

Het jeugdwerk zal je op een zending voorbereiden. Leer daar zoveel je kunt. Stel een doel om op zending te gaan. Dan kun jij later ook mensen helpen om de Heiland in hun leven uit te nodigen. Een zending zijn zal je leven veranderen — het heeft mijn leven veranderd. ■

Gloednieuwe

Het avondmaal rond dienen is een grote verantwoordelijkheid. Als hij het nou verprutste?

Jane McBride Choate

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Allen die dit priesterschap ontvangen, ontvangen Mij, zegt de Heer' (LV 84:35).

Benji stond voor de spiegel en trok zijn stropdas recht. Zijn witte overhemd en donkerblauwe schoenen pasten precies. Hij had zijn haar gekamd. Hij was beslist klaar om tot diaken te worden geordend. Waarom was hij dan toch zo zenuwachtig?

Benji pakte zijn Schriften en verliet de kamer. Hij probeerde er niet aan te denken hoe anders alles vandaag in de kerk zou zijn. En dan was er nog de nieuwe priesterschapstaak waar hij zich zorgen over maakte als hij eraan dacht: het avondmaal rond dienen. Wat als hij de eerste keer volgende week een fout maakte? Dat probeerde hij ook van zich af te zetten toen hij van huis ging.

De avondmaalsdienst verliep zoals altijd. Maar daarna liep Benji met zijn familie naar de kamer van bisschop Salazar. Dat was absoluut anders. Normaal gesproken zou hij nu in het jeugdwerk zitten.

Benji ging zitten, waarna papa,

diaken

'Als jullie [...] diakenen, jullie roeping grootmaken, worden jullie zelfs nu al een werktuig in Gods hand, want het priesterschap in de jongen is even machtig als het priesterschap in de man, wanneer het in rechtschapenheid wordt uitgeoefend.'

Ouderling Tad R. Callister van de Zeventig, 'De macht van het priesterschap in de jongen', *Liahona*, mei 2013, p. 54.

de bisschop, de jongemannenpresident en de raadgevers van de bisschop hun handen op zijn hoofd legden. Papa verleende hem het Aäronisch priesterschap. Tijdens de zegen verdween de onrust in Benji's buik. Hij voelde zich kalm en blij.

Benji stond op en schudde iedereen de hand. Daarna gaf hij zijn moeder, zijn broer, Jay, en zijn kleine zusje, Mirasol, een knuffel.

Toen ging hij naar de zondagschool. Hoewel de nieuwe lessen niet hetzelfde als in het jeugdwerk waren, voelden ze wel vertrouwd aan. De les ging over gebed. Veel lessen in het jeugdwerk waren over gebed gegaan. Benji slaakte een zucht van verlichting. Misschien was het toch niet zo moeilijk om een diaken te zijn.

'Het wordt geweldig', zei Jay na de kerk tegen Benji. 'Ik zegen het avondmaal en jij dient het rond.'

Opeens was al die onrust er weer. 'Ja, geweldig', zei hij zacht. Benji maakte zich het meeste zorgen over het avondmaal rond dienen.

Later die avond zag Benji dat zijn vader op de bank zat te lezen. 'Wat als ik iemand oversla, die dan geen avondmaal krijgt?', vroeg hij. 'En wat als ik struikel?' Hij zag het allemaal duidelijk voor zich: de schaal die op de vloer kletterde en de waterbekerjes die in het rond vlogen.

Papa kneep in Benji's schouder. 'Ik weet nog goed dat ik voor het eerst het avondmaal rond diende. Ik was waarschijnlijk nog zenuwachtiger dan jij nu bent.'

Benji knipperde verbaasd met zijn ogen. 'U? U bent voor niets bang!'

Papa lachte. 'Ik ben vaak genoeg bang geweest. Weet je wat mij heeft geholpen om niet zenuwachtig te zijn?'

Benji dacht even na. 'Gebed?'

Papa glimlachte. 'Dat klopt. Gebed. En mijn vader heeft mij een zegen gegeven. Wil je dat ik jou er een geef?'

Benji knikte snel. 'Ja! Dat zou ik fijn vinden.'

Het gezin kwam bijeen in de huiskamer. Papa legde zijn handen op Benji's hoofd. Terwijl papa de zegen uitsprak, voelde Benji dat er

tranen in zijn ogen kwamen. 'Denk eraan,' zei papa in de zegen, 'je hebt het priesterschap ontvangen in een heilige verordening. Onze hemelse Vader heeft ons het priesterschap gegeven, zodat wij anderen kunnen dienen. Als je dat met je hele hart doet, zul je daarin en in al het andere worden gezegend.'

Benji bad de hele week om kracht. De volgende zondag voegde hij zich bij de diakenen voor in de kapel. Hij luisterde aandachtig toen Jay de zegen over het brood uitsprak.

Plotseling begon hij zich weer zorgen te maken. Kon hij het wel? Het was heel belangrijk! Toen herinnerde hij zich de belofte uit papa's zegen. Zijn angstige gevoelens verdwenen, omdat de Geest op hem neerdaalde.

Hij nam de schaal aan en liep vol vertrouwen naar de rijen die hem waren toegewezen. Voorzichtig gaf hij de schaal door aan een vrouw op de eerste rij.

Ze glimlachte naar hem. Benji glimlachte terug. Hij wist dat hij de Heer diende. ■

OP DE ROUTE

Wachten in Winter Quarters

Winter
Quarters

DE IOWA-ROUTE

IOWA

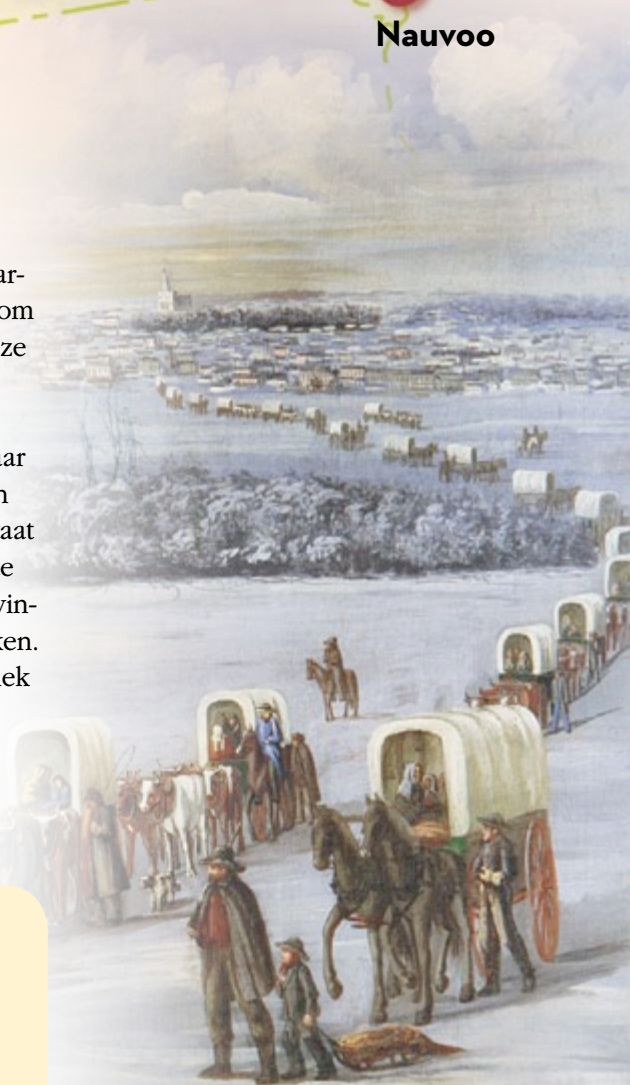
Nauvoo

Jennifer Maddy

Een nieuwe stad

Nadat de profeet was gedood, werd Nauvoo (Illinois) een gevaarlijke plek. De heiligen vluchtten om een veiliger plek te vinden waar ze konden wonen. In februari 1846 begon de eerste groep heiligen aan hun reis naar het westen, maar slecht weer en ziekte vertraagden de reis. Tegen de tijd dat ze de staat Iowa achter zich lieten, was het te laat in het jaar om nog vóór de winter de Rocky Mountains te bereiken. Dus kozen de kerkleiders een plek uit waar de heiligen konden overwinteren. Ze noemden die plek Winter Quarters.

In het centrum Mormoonse route in Winter Quarters is een tentoonstelling van een kampement op de Iowa-route, waar William Clayton de lofzang 'Komt, heil'gen, komt' (lofzang 15) schreef.

Samenwerken

Sommige mensen bouwden een hut uit balken of grasplaggen. Anderen woonden in tenten en hollen. De heiligen probeerden vrolijk te blijven in die lange, koude winter. Zij hielpen elkaar. Ze gingen naar muziekavonden en zongen en dansen. Ze bouwden een meelmolen, een raadhuis en een mandenfabriek.

Verder trekken

De heiligen maakten in Winter Quarters een moeilijke tijd door. Veel mensen stierven. Maar de pioniers geloofden dat de Heer hen zou zegenen en dat ze Zion zouden bereiken. Toen de lente eindelijk aanbrak verliet de eerste pioniersgroep Winter Quarters op weg naar de Salt Lake Valley.

Tegenwoordig kun je de prachtige Winter Quarterstempel (Nebraska) zien en het centrum Mormoonse route in Winter Quarters bezoeken om meer over de pioniers te weten te komen. ■

In het centrum Mormoonse route kun je zien welke goederen de heiligen meenamen op hun reis naar het westen. De kerkleiders raadden hen aan om meel, specerijen, rijst, bonen en melkkoeien mee te nemen.

Sommige heiligen bouwden blokhutten toen ze in Winter Quarters waren.

De overwintering van de heiligen in Winter Quarters

Arie van de Graaff

De pioniers hielden halt in Winter Quarters tot de winter voorbij was, voordat zij naar het westen doorreisden. Kijk eens of je de verborgen voorwerpen in dit plaatje kunt vinden.

Potlood

Stuk taart

Pan

Lepel

Spatel

Boek

Steeksleutel

Kopje

Pleisters

Kegel

Wortel

Lolly

Naald

Horloge

Peer

BIJZONDERE GETUIGE

Ouderling D. Todd Christofferson

van het Quorum der Twaalf Apostelen

De leden van het Quorum der Twaalf Apostelen zijn bijzondere getuigen van Jezus Christus.

Hoe spreekt Jezus Christus tot profeten?

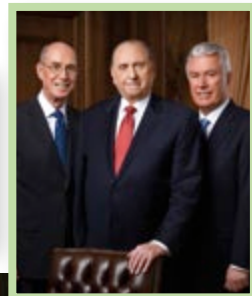
Soms stuurt Hij een boodschapper of verschijnt Hij zelf.

Soms spreekt Hij met zijn eigen stem of met de stem van de Heilige Geest.

Soms richt Hij zich tot een individuele dienstknecht en soms tot zijn dienstknechten in raadsvergadering.

Uit: 'De leer van Christus', *Liahona*, mei 2012, pp. 86–90.

MET DE KLOK MEE TE BEGINNEN VAN BOVEN: HET EERSTE VISOEFEN, JOHN SCOTT © IRI; JOSEPH SWITH ONTVANGT DE PLATEN, KENNETH RILEY © IRI; FOTO DAVID WILLIAM NEWMAN © IRI; FOTO BUSATH PHOTOGRAPHY; ENOS BIDT, ROBERT T. BARRETT, © IRI

Hoe kon Emma
aardig zijn
terwijl Violet zo
gemeen deed?

Violet

Charlotte Mae Sheppard

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Marcus 12:31).

Emma hield haar schooltas stevig vast terwijl ze haar nieuwe klas binnenliep. Het was de eerste schooldag. Ze had haar lievelingsjurk aan en mama had een leukerij bij haar lunch gedaan — een reep chocolade.

Het gaat een hele leuke dag worden, dacht Emma. Zolang als...

Emma bleef staan en keek de klas in. Daar zat ze. Violet.

Vorig jaar had Violet de baas gespeeld over het klimrek. Ze had Emma uitgescholden. Ze had zelfs Emma's beste vriendin afgepakt.

Violet zag Emma en stak haar tong uit. Emma keek haar boos aan en pakte haar schooltas nog steviger vast. Violet had vorig jaar heel onaardig gedaan en het leek erop dat het dit jaar niet anders zou zijn.

'Welkom op school allemaal!' zei juf Carolina, die voor in het lokaal stond. 'Ik ga jullie je plaats aanwijzen.'

De schoolbanken stonden twee aan twee in het lokaal. Juf Carolina liep met haar vinger door de lijst; toen wees ze naar twee banken

achterin. 'Emma. Jij komt daar te zitten.'

Emma ging in een van de twee schoolbanken zitten. Ze hoopte dat Liselle naast haar kwam zitten. Of Jaime. Of...

'Violet.'

Emma spitste haar oren. Had ze dat goed gehoord?

Jazeker. Juf Carolina wees nog steeds op de bank naast die van haar. 'Violet, jij wordt de buurvrouw van Emma', zei ze.

Violet sjokte ontevreden in de richting van Emma. Emma legde haar hoofd op de bank en staarde naar de muur. Het zou een heel lang schooljaar worden.

Bij rekenen schreef juf Carolina een paar moeilijke sommen op het bord die de klas moest maken. 'Je kunt alleen werken of met je buurvrouw of buurman', zei ze.

Emma boog zich snel over haar schrift heen en deed net of ze heel druk bezig was. De sommen waren eigenlijk niet zo moeilijk. Ze deed net of Violet lucht was. Ze had haar de hele ochtend niet aangekeken.

Ze voelde een por tegen haar schouder. Met een potlood leek het wel. Emma negeerde het.

Nog een por. Het was Violet die haar porde! Emma ging koppig door met haar werk.

Violet's derde por was het hardst en het pijnlijkst. Emma voelde dat ze van binnen begon te koken. Zou het hele jaar zo worden? Ze overwoog

helpen

of ze haar vinger moest opsteken om het tegen juf Carolina te zeggen. Of misschien moest ze Violet nog eens boos aankijken.

Toen hoorde Emma een snik. Huilde er iemand? Weer kreeg ze een por met een potlood. Ze keek opzij en zag dat Violet naar haar keek. Ze had haar potlood in haar hand en tranen in haar ogen. De

bladzijde in haar schrift zat vol met zwarte gumvegen.

Violet draaide met het potlood tussen haar vingers. 'Kun je mij helpen?', vroeg ze zacht.

Emma keek haar wel een minuut verbaasd aan. Violet wilde dat zij haar hielp? Nadat ze zo lelijk tegen haar had gedaan? Emma ging door met haar sommen. Violet moest het maar alleen zien te klaren. Ze verdiende de hulp van Emma niet, ook al zaten ...

ze dan naast elkaar.

Emma keek recht voor zich uit. Ze kon Violet zacht naast zich horen huilen. In de Schriften staat dat we onze naasten moeten liefhebben — maar bij Violet lag dat anders! Emma zat alleen maar naast haar op school!

Emma ging verder met haar eigen werk. Toen hield ze op met werken. Misschien lag het niet anders bij Violet. Misschien betekende je naaste liefhebben wel dat je iedereen moest liefhebben. Zelfs iemand die lelijk tegen je doet. Zelfs als dat moeilijk was.

Emma zuchtte en legde langzaam haar potlood neer. Ze keek naar Violet en probeerde tegen haar te glimlachen. 'Kan ik je helpen?' vroeg ze.

Violet knikte en veegde haar tranen weg met haar hand.

Emma boog zich over Violets schrift en begon haar met de eerste som te helpen. Ze voelde zich warm worden vanbinnen. Ze vroeg zich af of Violet van chocolade hield. ■

JEZUS VOLGEN

Jezus wil dat we iedereen liefhebben. In de Schriften leert Hij ons om van onze familie en vrienden te houden en aardig voor ze te zijn. Jezus leert ons ook: 'Hebt uw vijanden lief, zegent hen die u vervloeken, doet wel aan hen die u haten.' (Matteüs 5:44). Dat houdt in dat zelfs als iemand niet aardig tegen ons is, jij Jezus kunt volgen door aardig te doen en te proberen een vriend(in) te zijn.

Ik zal het evangelie aan Gods kinderen vertellen

LINKS: ILLUSTRATIE MARK JARWAN; RECHTS, MET DE KLOK MEE VANAF LINKSBOVEN: ILLUSTRATIES JIM MADSEN, JARED BECKSTRAND, ERIC BARCLAY EN CELESTE SMITH

WEES VOORBEREID OM HET AAN ANDEREN TE VERTELLEN

Je kunt het evangelie uitdragen door iemand een uitdeelkaart te geven. Lijm de kaarten op de volgende pagina op stevig papier. Knip daarna de kaarten uit en schrijf je eigen boodschap op de achterkant.

LIEDJE EN SCHRIFFTEKST

- 'Wij leren de wereld zijn woord', *Kinderliedjes*, pp. 92–93.
- Matteüs 5:16

LATEN WE EROVER PRATEN

Laat ieder gezinslid een tekening maken van zijn of haar lievelingsfruit. Daarna kan ieder op de achterkant van de tekening opschrijven welke zegeningen zij dankzij het evangelie hebben gekregen. U kunt daarna bespreken hoe u met uw vrienden en burens over het evangelie kunt praten.

Heb je ooit zoiets lekkers gegeten, dat je iedereen erover wilde vertellen? De profeet Lehi droomde eens dat hij een hele lekkere vrucht at. Die smaakte zo goed dat 'zij [zijn] ziel met een buitengewoon grote vreugde [vervulde]' (1 Nephi 8:12). Lehi wilde dat zijn gezin de lekkere vruchten ook proefde.

De vrucht in Lehi's droom is als de liefde van onze hemelse Vader. Lehi wilde dat zijn gezin de liefde van onze hemelse Vader voelde. Hij wilde hen laten delen in het evangelie, omdat hij wist dat ze daardoor gelukkig zouden worden.

Kinderen kunnen het evangelie vaak heel goed aan anderen uitleggen.

De achtjarige Maria zag de zendingen op straat in Ecuador. Ze vroeg hun of ze haar over het evangelie wilden vertellen. De zendingen gingen bij Maria langs en gaven les aan haar familie. Maria was de eerste van het gezin die zich liet dopen. Ze was heel blij toen uiteindelijk alle anderen in het gezin ook tot de kerk toetraden.

De negenjarige Eric was zo enthousiast over de jeugdwerkpresentatie in de avondsmaalsdienst dat hij de burens ervoor uitnodigde. Ze kwamen.

Beide kinderen lieten de mensen van wie zij hielden delen in iets heel moois. Als je met anderen over het evangelie praat, blijft je getuigenis groeien. Evenals Lehi zul je 'buitengewoon grote vreugde' voelen. ■

'Vrees niet, want
Ik ben met u.'

Genesis 26:24

'Zalig de
vredestichters.'

Matteüs 5:9

'Weest jegens
elkander
vriendelijk,
barmhartig,
elkander
vergevend.'

Efeziërs 4:32

'En dankt
bij alles.'

1 Tessalonicenzen 5:18

The Statue of Liberty is shown in the background on the left side of the page, holding her torch high. The background is a clear blue sky.

Camille uit New York City

De negenjarige Camille heeft veel vriendinnen. 'Wat ik leuk vind aan mijn vriendinnen is dat ze allemaal anders zijn', zegt ze. 'Ze komen uit verschillende landen en ze hebben zo hun eigen maniertjes.' Camille leert graag goede dingen van haar vriendinnen, en zij vertelt hun wat zij weet. Het beste wat ze ooit aan een vriendin heeft

verteld is het evangelie. Nadat ze het eerste geloofsartikel aan haar vriendin Yailin had opgezegd, vroeg ze of zij en haar ouders de zendingen wilden ontmoeten. Camille leerde Yailin hoe ze moest bidden. Nu zijn Yailin en haar moeder lid van de kerk.

Mijn vriendin Yailin liet zich in 2011 dopen. Ik vind het fijn dat we samen naar de kerk gaan. Ik help haar de geloofsartikelen uit het hoofd te leren. We zijn nu met het negende geloofsartikel bezig.

Mijn lievelingsliedjes zijn: 'Ik ben een kind van God' en 'Ons gezin kan eeuwig zijn'. Mijn lievelingstekst is Leer en Verbonden 19:23: 'Leer van Mij en luister naar mijn woorden; wandel in de zachtmoedigheid van mijn Geest, en u zult vrede hebben in Mij.' Deze tekst beurt mij altijd op als ik verdrietig ben.

Mijn papa en mama komen uit de Dominicaanse Republiek. Dat is waarschijnlijk de reden dat rijst met bonen en kip mijn lievelingsgerecht is. Het herinnert mij aan waar mijn familie vandaan komt.

Ons gezin bestaat uit vijf personen. Mijn zusje, Emily, zal zich in december laten dopen en bevestigen. Mijn broer, Victor, is naar mijn vader vernoemd. Ik heb nog geen huisdier, maar ik zou wel een schildpad willen hebben. Ik hou van schildpadden, omdat die leuk zijn. En ze zijn langzaam, dus zullen ze niet wegrennen.

Ik vind het verhaal over bevelhebber Moroni in het Boek van Mormon een heel goed verhaal. Mijn vader las het voor op de gezinsavond. Toen kreeg ik het idee om mijn eigen vlag te maken. Mijn vlag herinnert mij aan wie ik ben en dat mijn hemelse Vader altijd bij me is.

ONS PRIKBORD

Mijn ouders leerden mij het evangelie en zijn altijd een goed voorbeeld voor mij. Ik leerde de Verhalen uit de Schriften voor kinderen lezen en nu hou ik van het Boek van Mormon. Ik lees er elke dag in, alleen en met mijn ouders. Ammon is mijn held uit het Boek van Mormon. Hij was een goede zendingeling en dat wil ik ook worden als ik groot ben.

Estebans M. (8), Colombia

Toen ons gezin op vakantie in Panama was, het geboorteland van mijn moeder, namen mijn ouders mijn kleine zusje, Yhoalibeth, en mij meer naar de Panama-Stadtempel. Onze moeder liet ons de muur van de tempel aanraken. Later heb ik tegen mijn moeder gezegd hoe blij ik mij voelde toen we bij de tempel waren. Ze vertelde mij dat ik de Heilige Geest had gevoeld.

Sergio B. jr. (7), Florida (VS)

Pasja Z. (9), Oekraïne

Toen Leticia C. (6) drie jaar was, was de Curitibatempel (Brazilië) klaar. Ze ging graag naar de tempel en ging elke dag van de laatste week van het open huis. Ze gaat nog steeds graag naar de tempel om door de prachtige tuinen te lopen. Leticia houdt ook van tekenen en zwemmen.

JEUGDWERK: JESUS VOLGEN

Maurizio D. (11), Italië, houdt van de avondmaalsdienst, omdat hij daar zijn hemelse Vader en Jezus Christus leert kennen. Hij gaat graag naar de kerk. Hij vindt het leuk en interessant. Ook vindt hij het prachtig. Hij is gelukkig in de kerk en heeft veel vrienden.

We waren heel blij toen de eerste spadesteek voor de Tjuanatempel (Mexico) naderde. Ons gezin heeft een steentje bijdragen. We hebben het tempelrein schoongemaakt. Ik weet dat de Heer zijn huis zal bezoeken als het klaar is.

Jesus S. (6), Mexico

Bảng Khắc
Bảng Vàng

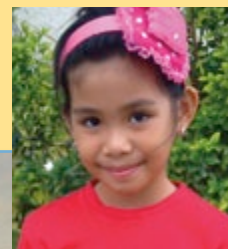
De Schriften bestuderen helpt mij om het goede te kiezen.

'De gouden platen', getekend door P. Tuyêt Hoa (10), Cambodja

Ik kies het goede als ik mijn hemelse Vader en Jezus Christus volg.

N. Thi LinDa (8), Cambodja

Mijn lievelingsverhaal in het Boek van Mormon is het verhaal van Nephi en de reis over zee.

Kelly C. (10), Filipijnen

We moeten ons in de tempel laten verzegelen om voor eeuwig als gezin bij elkaar te zijn.

Shanna C. (8), Filipijnen

Ik ga graag met mijn familie naar de kerk, want daar leer ik Jezus Christus kennen. Thuis lees ik graag verhalen uit de Schriften. Ook zing ik lofzangen en speel ik spelletjes op de gezinsavond. Het evangelie maakt ons gezin gelukkig. Ik krijg er een blij gevoel van. Ik heb al een boek-van-mormon gegeven aan drie onderwijzers op school en aan mijn beste vriend, Miguel. Mijn lievelingsliedje in het jeugdwerk is: 'Wij leren de wereld zijn woord' (*Kinderliedjes*, pp. 92–93).

Martim P. (6), Portugal

Henrique S., (7), Brazilië

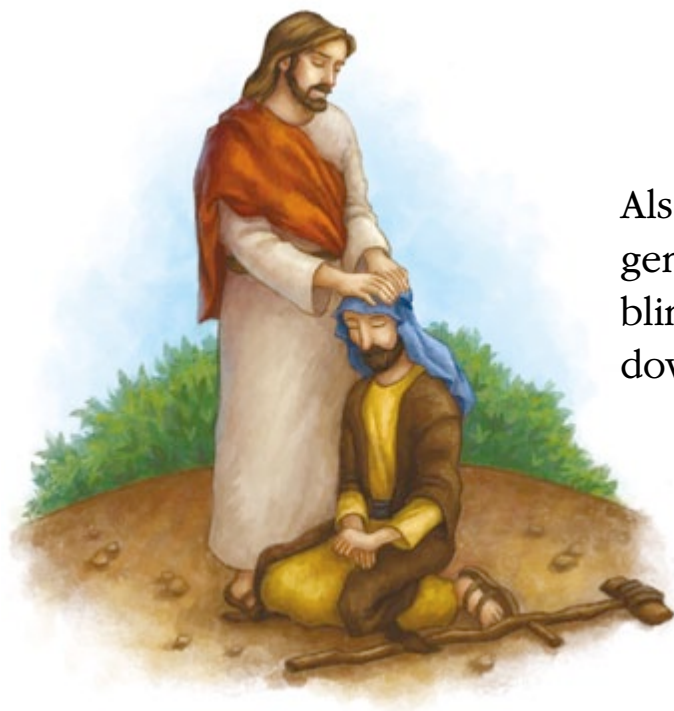
Jezus zegent de kleine kinderen

Jan Pinborough

Kerkelijke tijdschriften

Er kwamen veel mensen naar Jezus toe. Zij wilden dat Hij verhalen vertelde. Zij wilden dat Hij hun over de hemel vertelde.

Als de mensen ziek waren,
genas Jezus hen. Hij genas
blinde mensen. Hij genas
dove mensen.

Op een dag brachten sommige mensen hun kleine kinderen bij Jezus. Ze wilden dat Hij hun kinderen een zegen zou geven. Jezus' discipelen zeiden tegen de mensen dat ze Jezus niet mochten lastigvallen. Ze dachten dat Hij het te druk had.

Maar Jezus had het niet te druk. Hij zei tegen zijn discipelen dat ze de kinderen tot Hem moesten laten komen. Hij zei dat het koninkrijk der hemelen toebehoort aan mensen die als een klein kind zijn.

Jezus houdt van alle kinderen. Het maakt niet uit wie je bent, hoe je eruit ziet of waar je woont. Jezus houdt van je! ■

Uit: Marcus 10:13-16

Jezus zegent de kleine kinderen

'En Hij omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze' (Marcus 10:16).

RECHTS: ILLUSTRATIE JARED BECKSTRAND

IK BELOOF PLECHTIG ...

R. Val Johnson

Kerkelijke tijdschriften

De blik in mijn moeders ogen trof mij diep in het hart. Ongeloof. Verbijstering. Teleurstelling. Ik zag ze een voor een in haar ogen verschijnen, om zich daarna tot één emotie samen te ballen — verraad.

Ofschoon zij mij al vijftien jaar leerde om mijn hemelse Vader in woord en daad te eren, stond ik daar met het schaamrood op de kaken, omdat ik een bijzonder aanstootgevend vloekwoord uit mijn mond had laten ontsnappen.

Ik wilde eigenlijk helemaal niet vloeken. Daarvoor had ik nooit gevloekt. Maar die zomer was ik gaan werken voor Utah's Dienst Jacht en Visvangst, waar ik de gewoonte van andere medewerkers overnam.

Onze belangrijkste bezigheid was de klittenplanten die in de berm van de staatswegen groeiden te wieden. Het stond voor ons al snel vast dat *Arctium minus* [kleine klis] een hoogst boosaardig onkruid was. Het groeit zo'n beetje overal in grote hoeveelheden en overwoekert de meeste andere planten. En haar vruchten klitten aan alles wat in de buurt komt.

Gewapend met schoppen bevochten — en vervloekten — we die zomer de schrik van iedere tuinier tot we erbij neer vielen. Aanvankelijk stuitte de taal die mijn kameraden uitsloegen mij behoorlijk tegen de borst. Toen liet ik het maar over mij heen komen. En ten slotte nam ik het van ze over. Aan het einde van de zomer kleefden de vloekwoorden aan mijn taal zoals de klitten aan een hondenvacht.

Mijn moeders reactie op mijn 'verspreking' overtuigde mij er wel van dat er iets moest veranderen.

*De vloekwoorden
kleefden aan
mijn taalgebruik
zoals klitten aan
de vacht van
een hond.*

Dat was niet gemakkelijk. Het gaat bij vloeken niet alleen om de woordkeuze. Het is ook een denkpatroon. De gesprekken die we voeren, de woorden die we lezen, en de beelden die we zien, vormen onze gedachten. Ik kwam er al snel achter dat ik verandering moest aanbrengen in wat ik in mijn brein toeliet als ik verandering wilde aanbrengen in de woorden die ik gebruikte.

Gelukkig ging ik trouw naar de kerk en het seminarie. Mijn gevloek had hogere gedachten verdrongen, maar doordat ik in een omgeving was waarin ik aan die hogere gedachten werd blootgesteld, konden ze weer wortel schieten. Ik concentreerde mij elke dag op lezen in de Schriften en bidden. Ik bleef weg bij films en televisieprogramma's die donkere gedachten introduceerden.

Geleidelijk ging mijn taalgebruik de goede kant op. Aan het eind van het jaar had ik mijn gewoonte om te vloeken overwonnen.

Van die ervaring leerde ik wel veel over de kracht die het gesproken woord heeft. Woorden kunnen scheppen en verwoesten. Ze kunnen kwetsen of genezen. Ze kunnen mensen neersabelen of ze kunnen zaden van hoop en liefde planten.

Ik vind het interessant dat de Heiland zelf, de Schepper van hemel en aarde, het Woord wordt genoemd (zie Johannes 1:1-4; LV 93:6-11).

Het tegenovergestelde van vloek is zegen, een belofte van heil en voorspoed. Laten we het Woord plechtig beloven dat we met onze woorden zegen brengen. Bij onze doop beloven we plechtig Gods geboden te onderhouden. En we beloven plechtig dat we onze tempelverbonden zullen nakomen om de grootste zegen van God te ontvangen.

Het komt uiteindelijk hier op neer: we vereenzelvigen ons meer met het Woord als onze woorden Hem eer brengen en zijn heerlijkheid weerspiegelen. ■

ILLUSTRATIE ROBERT T. BARRETT

DAVID O. MCKAY

David O. McKay is op de boerderij van zijn ouders in Huntsville (Utah) opgegroeid. Hij hield van dieren en heeft zijn hele leven **paarden** gehouden. Toen hij een zending in Groot-Brittannië vervulde, zag hij een **spreek** die zijn levensmotto werd: 'Wat u ook doet, doe uw deel goed.' Hij is vaak naar Groot-Brittannië teruggegaan en heeft daar in 1958 de **Londentempel** ingewijd.

‘Als ouders en leidinggeevenden moeten we jongeren niet alleen voorbereiden op een voltijdzending, die niet meer dan een jaar of twee duurt, maar ook op het sluiten en nakomen van tempelverbonden, die eeuwig blijven bestaan. Daar kan al in de kinderjaren mee worden begonnen.’ Zie ‘Tieners en tempelverbonden’, p. 18. Door het lezen van de artikelen in dit tijdschrift kunnen leden, zowel jong als oud, het evangelie beter naleven en uitdragen.

DE KERK VAN
JEZUS CHRISTUS
VAN DE HEILIGEN
DER LAATSTE DAGEN